N' 11
41e jaargang
11-3-86

kuifje

HET WEEKBLAD VOOR DE SUPER-JEUGD VAN 7 TOT 77 JA

LESTER COCKNEY
DE KONING DER DALMATIËRS

SPECIAL
AVONTUUR

CINEMA

HET NIJLJUWEEL

EDERLAND f 2,50

AVONTUURLIJKE BESTEMMINGEN

Vakantietijd — reistijd, tijd om de sleur van alledag te vergeten, het dagelijkse «werken-eten-slapen», je ogen te openen voor nieuwe horizonten en jezelf weer op te laden. Het verbreekt de routine, die onze echte verlangens zo vaak beperkt tot we ze maar wegstoppen diep binnen in ons. Reizen maakt je wakker en geeft je de kans jezelf weer te ontdekken, net als de ander. Het Avontuur met een grote A kan overal zijn, als je er maar voor open staat!
We geven hier een paar reissuggesties die voor iedereen die maar wil, een geweldige ervaring, een groot plezier en een onvergetelijke ontdekking kunnen betekenen.

Verbijsterend Bahia

Richting Brazilië... om je in het betoverende Bahia te storten, een stad met duizend exotische facetten. Avontuur genoeg... bijvoorbeeld de «Candomblé-avonden». Met wat handigheid kun je, door de straatverkopers om informatie te vragen, al gauw het juiste adres achterhalen om — heel in het geheim — een betoveringsritueel mee te maken. Onder het katholieke geloof van de inwoners van Bahia schuilt nog veel bijgeloof. En dat vooral onder de zwarte bevolking die aan de Candomblé deelnemen.
Als een gelovige wordt «bezocht» door de geest valt hij op de grond, trekt aan zijn kleren in een wilde extase die het schuim op zijn lippen brengt. Een griezelig schouwspel voor de gevoeligen onder ons. De ceremonieën vinden altijd plaats om middernacht op een speciaal «terreiro» (terrein). Dat is het moment waarop, volgens een oud Afrikaans gezang dat de slaven hier mee naartoe hebben gevoerd, de zwarte geit, de zwarte hond en de zwarte haan bijeenkomen. Brrr...
Bahia betekent ook: de echte Braziliaanse folklore. De samba, de berimbau (een boogvormig snaarinstrument) en een carnaval dat misschien minder overdadig is dan dat van Rio, maar veel authentieker.
Een hele reeks avonturen wacht je als je deze uitzonderlijke stad bezoekt.
PRAKTISCH: Vraag informatie bij de afdeling culturele zaken van de Braziliaanse ambassade, of bij het bureau van de Braziliaanse luchtvaartmaatschappij VARIG.

Een straatverkoopster in Bahia

De gorilla's laten u groeten

Is er een spannender avontuur te bedenken dan een bezoek aan de laatste berggorilla's in het hart van Afrika, in Rwanda? In 1960 werden er nog zo'n 450 gorilla's geteld in dit vulkaangebied aan de grens van Rwanda, Zaïre en Oeganda. Vijfentwintig jaar later is hun aantal gedaald tot 200!

Fotografische beloning na uren moeizaam trekken (Rwanda)

De Rwandese regering heeft besloten dat wat er over is van het Nationaal Vulkanenpark te redden om enkele gorilla-families te beschermen. Het was van het grootste belang deze unieke streek onder bescherming te stellen. De zeer dichte begroeiing van de bergen speelt een rol als reservoir, dat de watertoevoer naar de landbouwgebieden rond het park regelt. Bovendien voorkomt een streng gecontroleerd toerisme dat de dieren te zeer worden gestoord (slechts enkele toestemmingen worden er per week verleend) en de natuur te zeer wordt beschadigd. Zo is het dus mogelijk een schitterend avontuur te beleven zolang je je aan de regels houdt: de gorilla's alleen benaderen samen met deskundige gidsen. Als je geluk hebt tot op een meter. Een fotosafari naar een gorilla-familie is echt een buitengewone ervaring, dat kun je je voorstellen. Bovendien is een bezoek aan Rwanda, een prachtig, onbekend land, zeer de moeite waard.
PRAKTISCH: Voor inlichtingen wende men zich tot de ORTPN (het Rwandese bureau voor toerisme en Nationale Parken), PB 905 Kigali, Rwanda.

In het land van de koningin van Sheba

Noord-Yemen (niet Zuid-Yemen, waar op dit moment een oorlog woedt) is een ideale bestemming voor wie hongert naar avonturen en het exotische. Je bent er in een volledig andere wereld, een orgie van geuren, kleuren en geluiden.
Voor wie het voor het eerst ziet is Noord-Yemen vooral een fantastische architectuurcursus. Zelden is de mens erin geslaagd gebouwen zo te integreren met het natuurlijke decor. Camouflagekunst in het bouwen. Zo zijn de djebels, de dorpen tegen de rotswanden — onneembare vestingen eigenlijk — op een paar honderd meter praktisch onzichtbaar, zo lossen ze op in het landschap.
Bij de steden is het anders, maar even indrukwekkend. Sanaa, de hoofdstad, telt dicht naast elkaar vele hoge gebouwen van baksteen. Wolkenkrabbers van baksteen, die soms wel zeven verdiepingen hebben en die, naar men beweert, een erfenis zijn uit het oude Babylon. Door de afwezigheid van verharde wegen moet je per terreinwagen het land verkennen. Om te slapen kies je een foundouk uit, een kara-

Verbijsterende bouwwerken in Noord-Yemen

VERVOLG EN SLOT ACHTERAAN IN DIT NUMMER

LESTER COCKNEY

SAMENVATTING: Lester heeft vertrouwen in Kastrakis, maar hij blijft zich afvragen waarom er enkel oude mensen in het dorp zijn...

* MIJN GOD!

SLA OM

LESTER COCKNEY

FRANZ

PAM PAFF!
ZOK

WAK
HGG

TARANNA! WAG HET NU ECHT NOOIT TE PROBEREN ZIJN NEK TE BREKEN?
DIT VOORZORG... JIJ HEBT ZIJN GEWEER EN ZIJN MES TENSLOTTE... EN VERTROUW MIJ MAAR: KLAPPEN UITDELEN AAN MANNEN - TERECHT - KUN JE AAN MIJ WEL OVERLATEN!

WAT ZEGT ZE?
DAT ZE JE LAARZEN WIL...
IK HEB ER GENOEG VAN... MIJN ENKELS DOEN ZEER, MIJN VOETEN, MIJN RUG, ALLES... AL DIE ELENDIGE ROTSTENEN HIER... EN IK HEB EEN PAAR BLAREN VAN HIER TOT GUNDER...

ZEG, NOU BEN JIJ HET DIE TREUZELT!
HOU TOCH JE MOND, KLETSKOUS!
BARBARA VEZÉRÜNK S' KÖVETJÜK MINDIG ÖT MERT BARBARA AZ ERÖNK S'MIÉNK LESZ A FÖLD...
BARBARA IS ONZE GIDS EN WIJ ZULLEN HAAR STEEDS VOLGEN, WANT BARBARA IS ONZE KRACHT EN DE WERELD IS VOOR ONS...

HOOR JE HOE HIJ TEGEN ME PRAAT?

SLA OM

LESTER COCKNEY

46 BLADZIJDEN EXOTISCH AVONTUUR
"IK WIL TERUG NAAR PECS"
MIJN 4de ALBUM!

wordt vervolgd

HET NIJLJUWEEL

Als je «Romancing the stone» hebt gemist heb je niet alleen een schitterende film gemist, maar zul je ook moeite hebben de verhoudingen tussen de hoofdpersonen te begrijpen. Ik bedoel: we hebben te maken met Michael Douglas, de charmante, milieubewuste avonturier, met Kathleen Turner, schrijfster van liefdesromans, die verliefd is op haar avonturier, en tenslotte de allerakeligste Danny DeVito, de domste van alle slechterikken op het witte doek.
Kortom: we storten ons met hetzelfde stelletje weer in het avontuur... en ditmaal op de Nijl nog wel!
Liefhebbers van actiefilm: instappen maar!

Degenen onder jullie die «Romancing the stone» hebben gezien, herinneren zich dat we Joan Wilder, romanschrijfster met een avonturiers-tic, en Jack Colton, de avonturier in kwestie, hebben achtergelaten toen ze aan boord gingen van een prachtig zeilschip teneinde zich over te geven aan de Grote Liefde. Zes maanden later treffen we ze weer aan midden in een nieuw avontuur, ditmaal op zoek naar het Nijljuweel en eens te meer op de hielen gezeten door hun vijand Ralph, die een eeuwige haat tegen hen heeft gezworen.
Ditmaal trotseert het onverschrokken trio de hitte van de Noordafrikaanse woestijnen, zandstormen, woeste stammen en de wreedheid van de gemene Omar en zijn messentrekkers, om het geheim van het Nijljuweel te ontsluieren. Waar is dat juweel? En wat is het voor juweel? Ik zal jullie niet wijzer maken, maar ik kan in elk geval melden dat de nieuwe avonturen van Joan en Jack — die zich voor een groot deel afspelen in Noord-Afrika met een klein uitstapje naar de Côte d'Azur — duidelijk als een vervolg zijn opgezet. Ralph wordt bijvoorbeeld steeds woedender en heeft de ondergang van Joan en Jack gezworen. Hij heeft door hun schuld een half jaar doorgebracht in een Colombiaanse gevangenis en hij snakt ernaar zich te wreken. Wat Joan en Jack betreft, die hebben ruimschoots de tijd gekregen elkaar goed te leren kennen, met alles wat dat met zich meebrengt aan risico's en gevaren, want, zoals Michael Douglas, producer

en acteur in deze film zegt: «Die twee zijn elkaars tegendeel, maar zoals altijd raken de uitersten elkaar en vullen ze elkaar aan.»
En de zoon van de illustere Kirk Douglas gaat verder: «We wilden vooral geen avonturen in het oerwoud meer. We kozen daarom voor de woestijn, waar geen modder is, geen regen, geen bomen. Het resultaat was bijna even rampzalig, filmen in de woestijn schijnt nog meer technische problemen met zich mee te brengen, en regisseur Lewis Teague moest al zijn meesterschap aanwenden om de zaak tot een goed einde te brengen. Elke opname werd ingewikkeld door de technische moeilijkheden, de hitte, de speciale effecten, het stuntwerk, enz.»

ZACHTJES TIKT DE REGEN...

En zo trok Teague met zijn ploeg van 300 technici en acteurs van 16 verschillende nationaliteiten van Casablanca naar Fez en van Ouzda naar Nice, verspreid over 120 voertuigen en drie

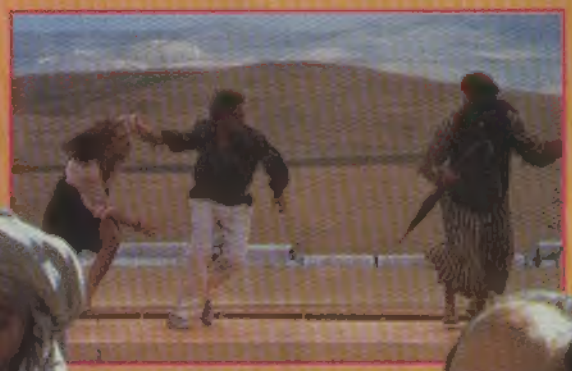

Beechcraft-vliegtuigen. Of dat nog niet genoeg was kwamen er nog meer problemen bij om het moreel van de ploeg op de proef te stellen. Zo was er in Ouarzazate (dat spreek je uit zoals je het schrijft) aan de rand van de Sahara een hele stad gebouwd, die de eerste keer verwoest werd door een ware zondvloed, terwijl er in 70 jaar in de streek geen druppel regen gevallen was. De stad werd herbouwd, uitsluitend om weer verwoest te worden door de goede zorgen van Joan en Jack achter de stuurknuppel van een F-16...

In Meknes, de heilige stad van Marokko, moest gefilmd worden tijdens de ramadan, de vastperiode waarin islamieten van 4.30 tot 20.30 uur niets mogen eten. Er zat dus niets anders op dan 's nachts te filmen en te beginnen zodra het signaal kwam dat de vastentijd over was...

TE PAARD OP EEN KAMEEL

Danny DeVito, Michael Douglas en Kathleen Turner voerden het grootste deel van het stuntwerk zelf uit. DeVito nam het allemaal nogal filosofisch op: «We hebben leren schermen, we zijn aan onze voeten opgehangen, op een rijdende trein gesprongen... Ik heb zelfs een kameel leren berijden, maar het is

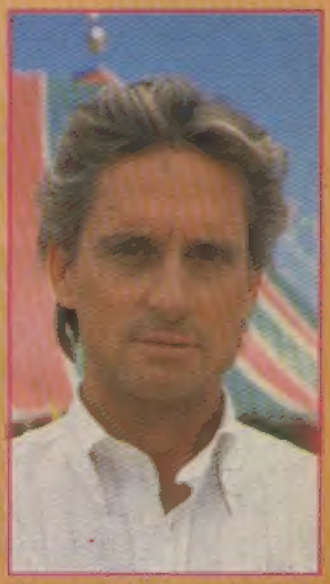

allemaal niets, want ik heb het in mijn jeugd wel zwaarder gehad!»

«Romancing the stone» was een groot succes. «Jewel of the Nile» heeft alle troeven om dat kasrecord te breken. Het is trouwens verheugend te constateren dat naast Lucas, Spielberg en Lawrence Kasdan de Amerikaanse film ook nog een Michael Douglas heeft om onze zucht naar avontuur te bevredigen. Jack Colbert is een beetje een volwassen Kuifje, voorzien van een aardige meid als Haddock en eeuwig achtervolgd door een boze gemenerik die alle trekken vertoont van die goeie ouwe Rastapopoulos!

Danny van de Nijl

TECHNISCHE KAART

Een film geproduceerd door Michael Douglas uitgebracht door XXth Century Fox
Regie: Lewis Teague
Scenario: Mark Rosenthal & Lawrence Konner
Camera: Jan de Bont
Muziek: Jack Nitzsche
Spelers: Michael Douglas
Kathleen Turner
Danny DeVito

DE SAMENZWEERDERS

MICHEL RODRIGUE
BOM

SHAKE RATTLE & ROLL (1911-1985)

Big Joe Turner is dood...

Onlangs was [illegible] bezoek ter huize Grosse[illegible] in Antwerpen. Insiders weten dat in deze poe des verderfs de **musicrecensies** voor [illegible] blad worden uitgebroed! Daar luisterde ik op mijn gemak naar oud en nieuw werk van **Lloyd Cole, Echo and the Bunnymen,** en minder bekende goden. Door mijn langdurig gereis in Azie, loop ik vaak «achter» op muzikaal gebied. Dit is niets nieuws, achterlopen doe ik al jaren... Begonnen als «fifties Rock & Roll freak», ontdekte ik **The Doors** pas toen ze niet meer bestonden en zag een van de eerste nederlandse concerten van **The Cure** bijgewoond zonder daar maar iets aan te vinden. Als «final disaster» waren alle kaartjes voor de **Tom Waits** concerten van afgelopen maand ook nog uitverkocht! Und so weiter... We zaten gezellig te keuvelen onder begeleiding van **The Art [illegible] Noise** en diverse pintjes, «having a good time» zoals dat heet. Terloops noemde [illegible] **Big Joe** als een van mijn favoriete uit het verleden, beide broeders G. keken mij vragend aan... Dezelfde dag, later, terug in Nederland, las ik in het avondblad het overlijdingsbericht van **Big Joe**...!

Big Joe Turner is...

Net als mijn Antwerpse vrienden zullen vele lezers zich afvragen wie die man wel was. Misschien kunnen sommige ouders zich **Shake Rattle & Roll** nog herinneren. Dit nummer was een [illegible] van de «gekuiste blanke» uitvoering van **Bill Haley & the Comets.** Ook grootheden als **Elvis, Jerry Lee, Carl Perkings, Chuck Berry,** e.v.a. hebben deze song gecoverd. Het rauwe origineel uit 1954 was van **Big Joe... Corinna, Corinna** (1956) onderging 't zelfde lot, anderen — waaronder Herman van Keeken (!) — hadden er een veel groter succes mee. **Honey Hush** (1953) werd eerst ver«rockabilliet» door **Johnny Burnette's Rock & Roll Trio** en uiteindelijk ver«punk» door the **Cramps. Boogie Woogie Country Girl** (1955) en **Flip, Flop and Fly** (1955) zijn bekender in andere uitvoeringen... **Lipstick, Powder and Paint** is **nu** een hit voor **Shakin' Stevens.** Toen **Roger Chapman** 't opnam voor zijn «Legendary Funny Cider Sessions» vermeldde [illegible] tenminste op de hoes «original by Big Joe Turner».

Big Joe Turner...

Begonnen in de jaren 30 als «blues-shouter» [illegible] de jazzclubs om later een band te vormen met de befaamde boogie woogie pianist **Pete Johnson.** De grootste klapper uit die periode was **Roll'em Pete.** Bij het **Atlantic** platen-label werd hij 't bekendst. Heel mooi's **TV Mama,** waar de legendarische **Elmore James** een fraaie slide solo in weggeeft. In totaal heeft **Turner** meer dan 200 lp's opgenomen, van wisselende kwaliteit en vrijwel zonder succes. Zelfs met optredens in **Johnny Otis'** integere Blues Circus Show bleef 't doorploeteren. De laatste lp maakte **Big Joe** met het Amerikaanse **Roomfull of Blues.**

Big Joe...

Slechts een keer heb ik 'm op tv gezien en dat als «special guest» in **Oscar Peterson's** Jazz Series. Ik was geschokt, alles had ik verwacht te zien behalve een oude, zwaarlijvige man die amper kon lopen... Met behulp van een stok ging hij op een kruk zitten om vermoedelijk voor de 1000ste maal **Shake Rattle & Roll** [illegible] zingen... Heel ontnuchterend en toch ook ontroerend. **Turner** kon lezen noch schrijven en heeft amper geld gezien van de vele «covers». Hij bleef zingen tot [illegible] maanden voor zijn dood, zover dat mogelijk was gezien het verlies van zijn voortanden... In New York wordt op 9 december een herdenkingsdienst gehouden voor **Turner.** Van de opbrengst worden zijn schulden en begrafenis betaald, hij stierf namelijk straatarm... En als ik de radio aanzet hoor ik zo nu en dan **Lipstick, Powder and Paint** uit de speakers schallen, hoezo ironisch...?

Big...

Snik...

STABILO-Pen 68

Een stift zoals geen andere!
50 heel heldere kleuren, uitsluitend waterhoudend.

EEN PERFECTE STIFT!
En hij is niet duurder, vermits hij het veel langer doet.
Nu dan, waarop wacht [illegible] nog om hem te kopen, of beter nog, om hem als geschenk te vragen.

Je vindt hem in metalen dozen van 10, 15, 20, 30, 40 of 50 kleurschakeringen. En elk van hen is bovendien afzonderlijk verkrijgbaar. Wat een besparing!

Ga vlug naar een nabijgelegen papierhandel, je zult zien dat het waar is.

Voor de groothandel
P.V.B.A. BARDEG, Woodlaan 150, 1050 Brussel

CLIFTON

BEDU
BOB de GROOT

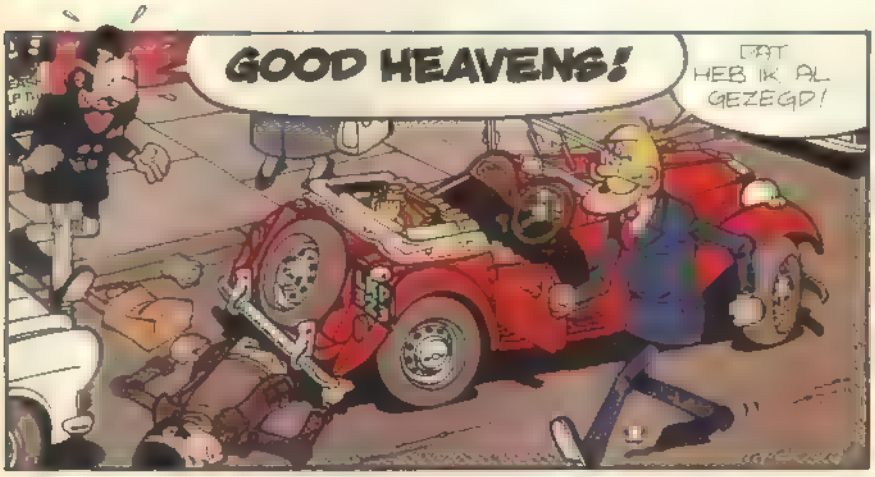

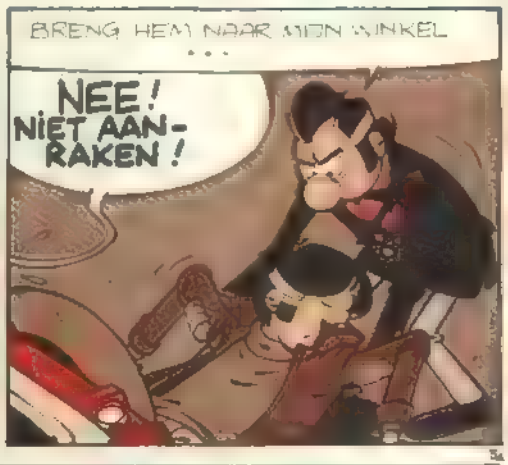

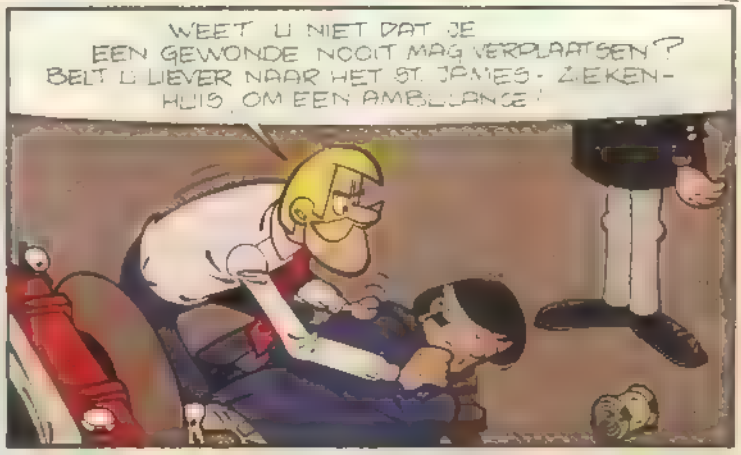

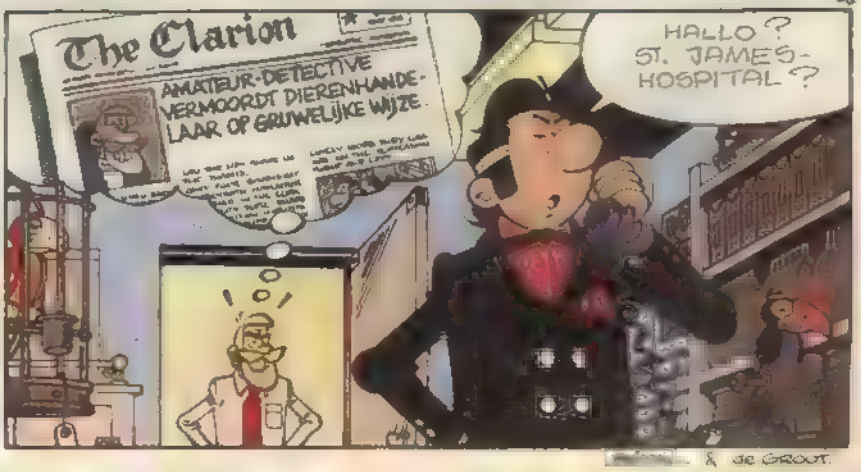

& de GROOT

SAMENVATTING: De dierenhandelaar jaagt Clifton zodanig op stang dat die in zijn opwinding een voetganger aanrijdt...

GEHEUGENVERLIES

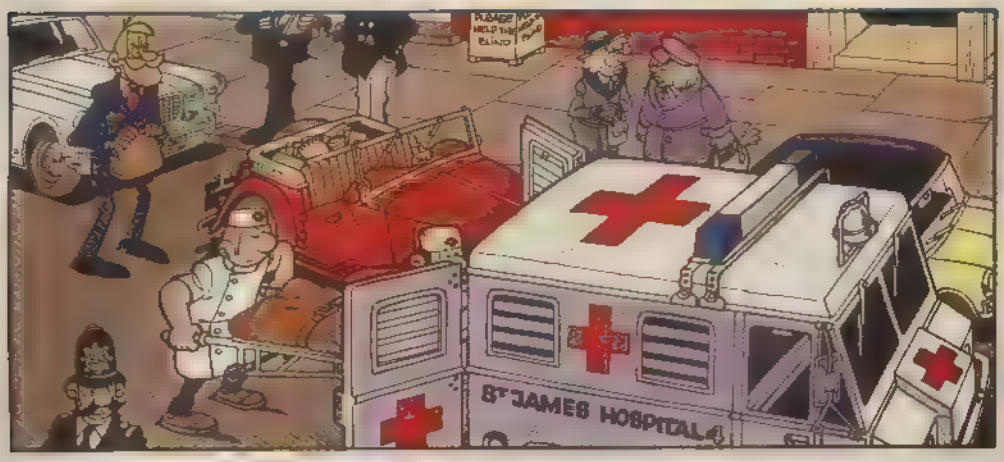

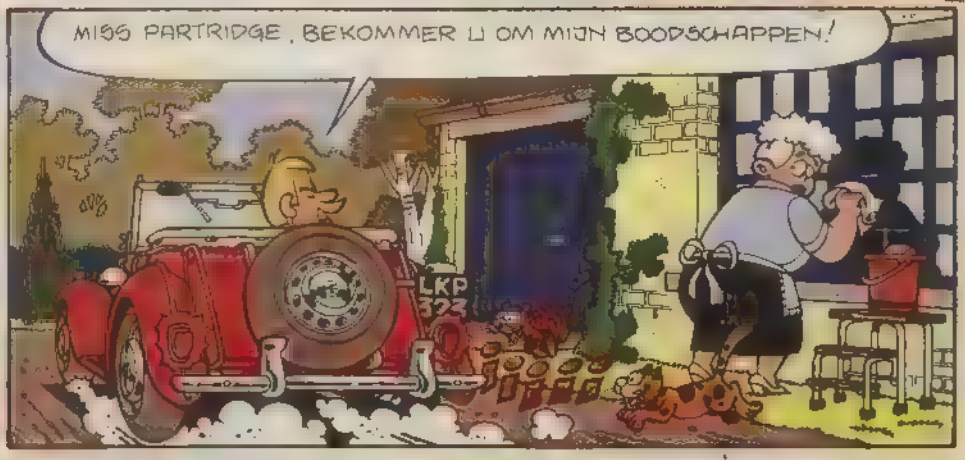

BÉDU & de GROOT

SLA OM

CLIFTON

DOE WAT IK U ZEG, OF...

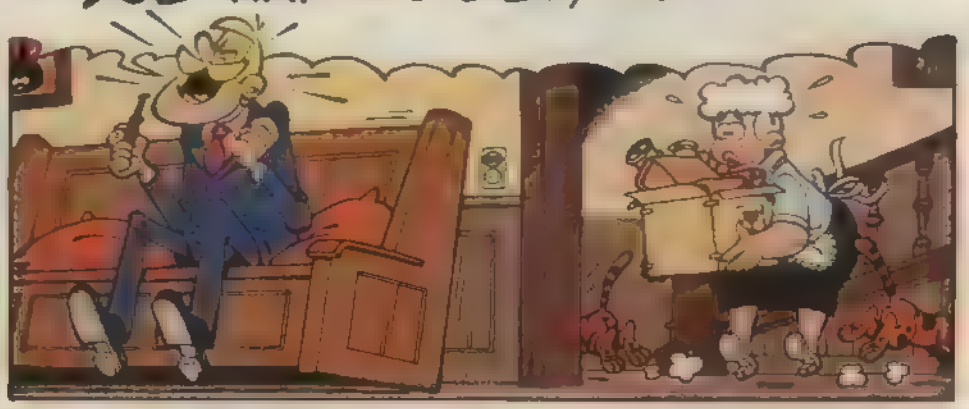

SERVAIS & DE GROOT

UIT DE OUDE DOOS
MIJN NIEUWSTE ALBUM LIGT IN DE BOEKHANDEL!
EEN WAPEN!... EN GEEN IDENTITEITS-PAPIER... SMERIS OF CRIMINEEL?
NOU JA, DAT ZOEKEN WE WEL UIT...
WEL, MISS PARTRIDGE WAAR BLIJFT DIE WHISKY?
IK WEIGER CATEGORISCH MEDEPLICHTIG TE ZIJN AAN HET AANKWEKEN VAN EEN ONDEUGD DIE...
PARDON.
PLOP!
OOOH!
GLOE GLOE GLOE
AAAAH! DAT IS BETER!
HIPSJ...
TINK
GOED, MISSJ PARTRIDGJE, IK GA NAAR HET SJIEKENHUISJ OM TE SJIEN HOE HET MET MIJN SJLACHT-OFFER SJTAAT.
JA JA!
& DE GROOT
wordt vervolgd

LOMMEL

Bruce J. Hawker: De orgie der verdoemden
door W. Vance — nr. 2
48 pagina's in kleur

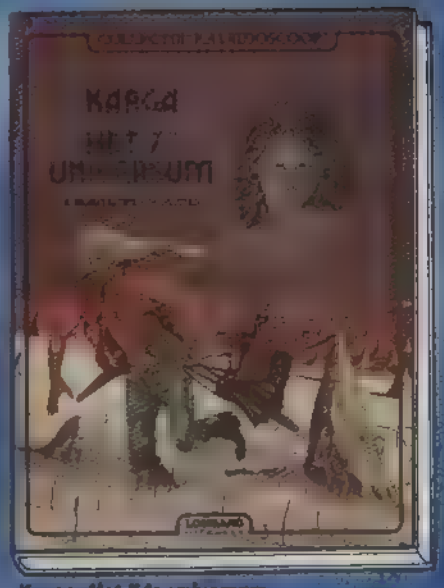

Karga: Het 7de universum
door A. Beautemps en H. Vernes
Reeks «Kaleidoscoop»
52 pagina's in kleur

Niky: De acht sarcofaag
door Dupa — nr. 2 — 48 pagina's in kleur

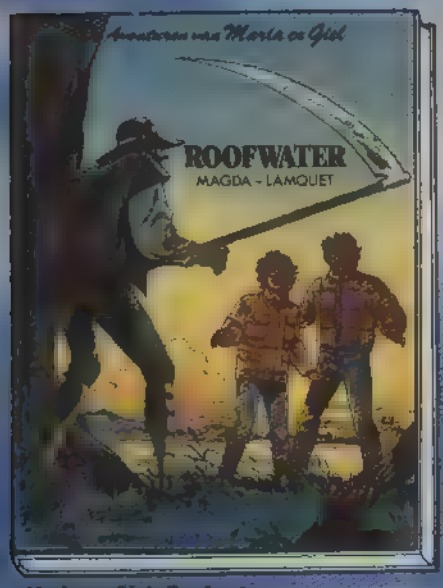

Maria en Giel: Roofwater
door Magda en Lamquet — nr. 2
48 pagina's in kleur

De Brokkenmakers: Een super-smeris
door Chr. Denayer en A.P. Duchâteau
nr. 12 — 48 pagina's in kleur

Ton en Tinneke: Lachen geblazen
door Walli en Bom — nr. 2
■ pagina's in kleur

LARD

Corentin: Het rijk van het Zwarte Water
door Cuvelier en Van Hamme
48 pagina's in kleur

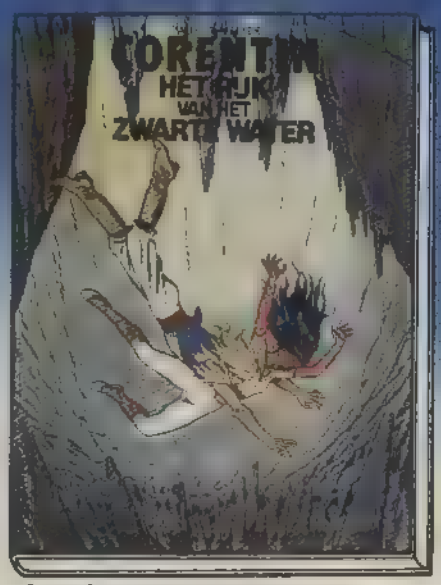

Corentin: De prins van de woestijn
door Cuvelier en Van Hamme
48 pagina's in kleur

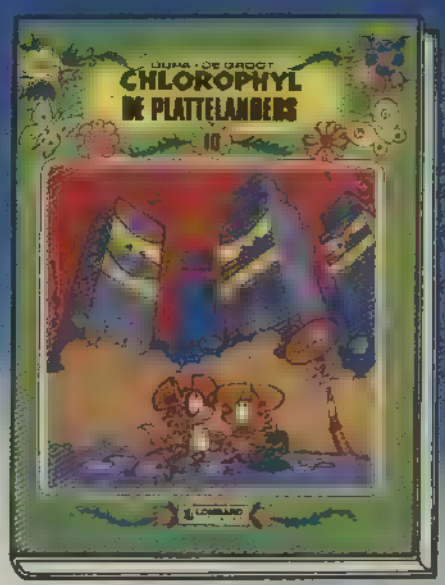

Chlorophyl: De plattelanders
door Dupa en de Groot — nr. 10
48 pagina's in kleur

Knipoogje — deel 6
door S. Ernst — reeks «Kaleidoscoop»
56 pagina's in kleur

Jonathan: Greyshore Island
door Cosey — nr. 11 — 48 pagina's in kleur

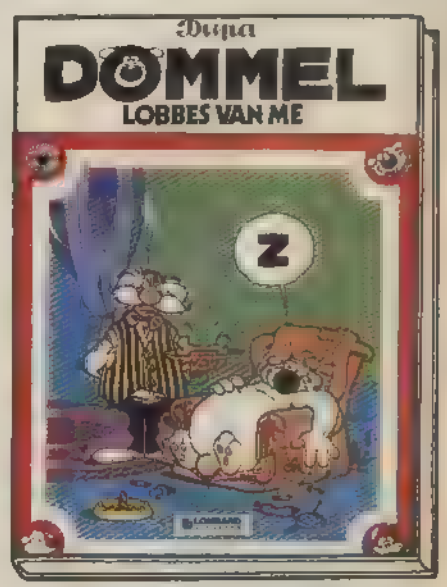

Dommel: Lobbes van me
door Dupa — nr. 3 — 48 pagina's in kleur

in den beginne...

BARA

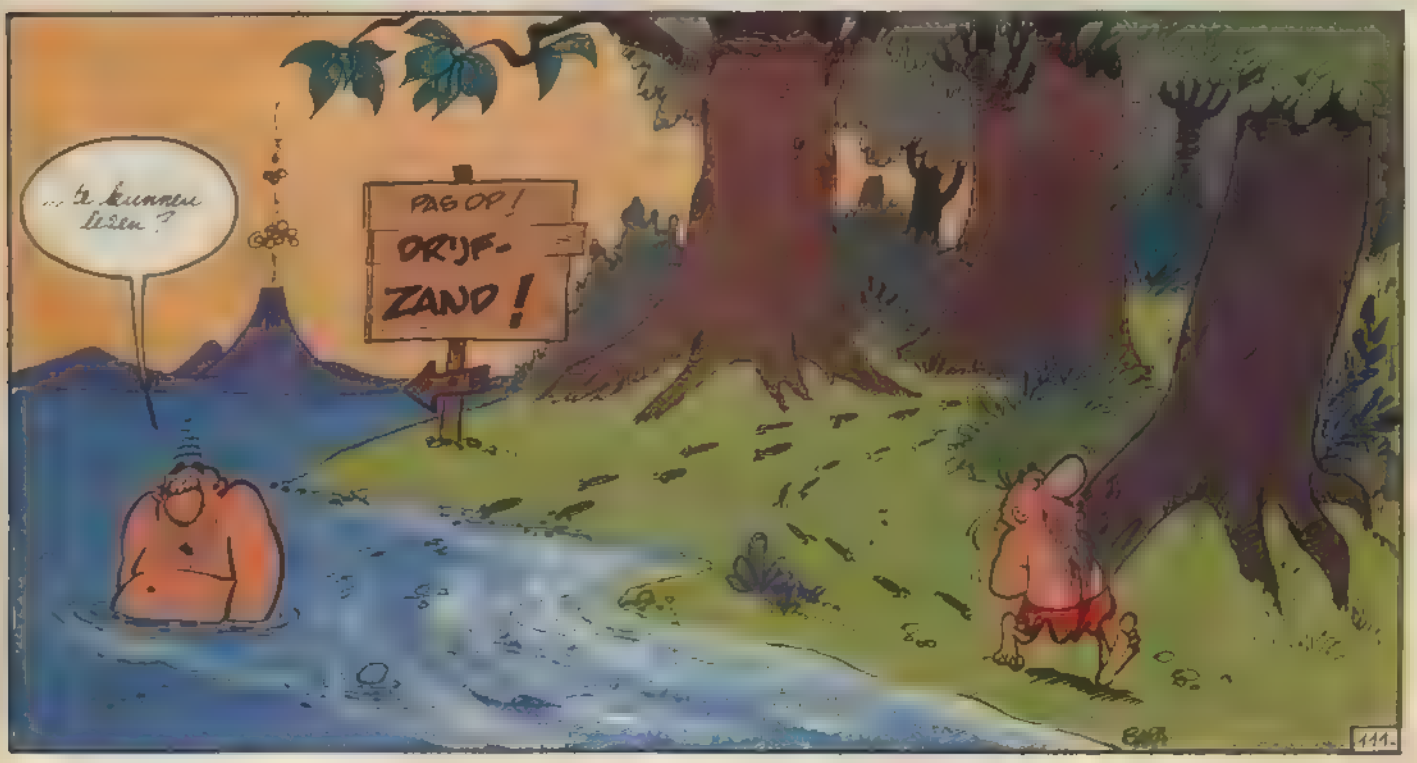

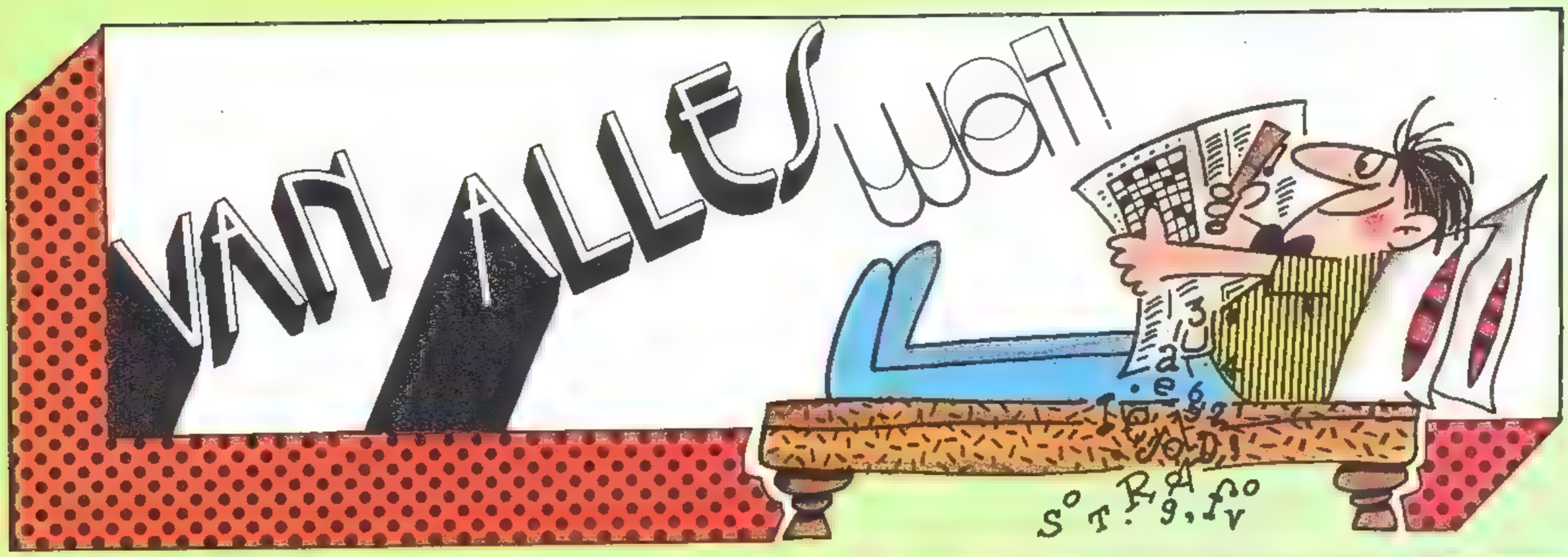

GOEIE VRAAG...

Ik heb kortgeleden de serie van **Thorgal** kompleet gekregen, en daar viel mij iets in op. In het tweede album komt Thorgal te weten dat hij een afstammeling is van het «sterrenvolk», maar in album 7 staat dat zijn grootvader hem dit al verteld heeft toen hij nog een kind was. Dus ik begrijp niet dat het in album 2 voor Thorgal iets nieuws was.
Ik ben ongeveer een half jaar lid van KUIFJE. Ik ben o.a. lid geworden, omdat: ik houd erg veel van stripverhalen.
Ik heb eens een halve jaargang van KUIFJE gekocht (1979). Maar er stonden 2 stripverhalen in die ik goed vond, en die niet meer in KUIFJE staan.
nl.: 1. **Guy Lefranc**
2. **Taka Takata**
Komen deze strips nog in KUIFJE???
Zo ja, dan vraag ik: wanneer komen ze weer in KUIFJE???
Zo nee, dan vraag ik: waarom niet???
Ik heb nog één vraag: wanneer komt **Clifton** weer?
Mijn complimenten voor de goede strips die in KUIFJE staan!

Marco de Gardeijn
Terheijden

We hebben wel een verklaring voor het Thorgal-**probleem, maar we geven toe dat ze niet erg overtuigend is. In «Het Sterrenkind» is het Thorgal niet helemaal duidelijk of hij nu al dan niet gedroomd heeft. Het is een zwakke verklaring, maar het zou er een kunnen zijn. Een logischer verklaring zou zijn dat Van Hamme gewoon een steekje heeft laten vallen. Kan gebeuren.**

Lefranc **en** Taka Takata **zullen vermoedelijk niet meer in KUIFJE verschijnen, omdat in het eerste geval de auteur beslist heeft zijn verhalen elders te laten publiceren en omdat in het tweede geval de auteur het personage (voorlopig?) opgegeven heeft.**
Clifton **daarentegen zie je binnen afzienbare tijd wèl terug. Bédu en de Groot zijn hard aan het werk.**

SLACHTOFFERS VAN TABOES EN DE KRISIS...

30% van de kinderen op de Caraïben hebben als moeder een meisje tussen de 13 en de 18 jaar. In de meeste gevallen is de vader onbekend. In het Caraïbische gebied zijn kind-moeders deel van een bijna normaal sociaal patroon geworden. Ondanks het feit dat er een zwaar taboe op rust. Meer dan de helft van de gezinnen worden geleid door één volwassene, meestal een vrouw. Deze situatie is ook in Nederland en België niet onbekend, maar vloeit hier al met al vaak voort uit een keuze voor een levensstijl.
De achtergronden in het Caraïbisch gebied zijn heel anders. Daar is het een verschijnsel dat stamt uit de slaventijd, en het wordt nu nog in de hand gewerkt door de ekonomische teruggang en de emigratie van jonge mannen naar Engeland, Canada en de Verenigde Staten.
Vaak worden de kind-moeders aan hun lot overgelaten, zonder huis, zonder kans op inkomen of onderwijs. Bijna een derde deel van de meisjes komt terecht in een sombere spiraal van uitzichtloze armoede en slijten hun — dikwijls erg korte — leven in de sloppenwijken.
UNICEF heeft besloten deze kind-moeders en hun kinderen te helpen door het kreëren van onderwijsmogelijkheden, de oprichting van opvangcentra, crèches, het stimuleren van de werkgelegenheid, het verbeteren van de medische verzorging.
Met 300 BF of fl. 15 per maand geef je een kind gedurende drie maand voedsel, medische verzorging en onderwijs. Trek zelf je konklusies...

Nederlands Komitee voor UNICEF - Postgiro 7515
Belgische Komitee voor UNICEF - PR 000-0000055-55
met vermelding «Caraïben»

LICENSED TO KILL

In de nacht van 15 op 16 oktober 1983 werd in Hove, bij Antwerpen, de 20-jarige Patrick Suy door een rijkswachter doodgeschoten.
Over de omstandigheden waarin een en ander zich afspeelde lopen de meningen nogal uiteen. Vast staat dat Patrick Suy, duopassagier op de motor die door een vriend werd bestuurd, in het hoofd werd geraakt door een rijkswachtkogel.
Op 6 februari 1986 besliste de Antwerpse raadkamer dat de schutter handelde in een refleks van... wettige zelfverdediging. Volgens de officiële versie ontweek de motorrijder een eerste rijkswachter en moest een tweede wegspringen om niet aangereden te worden. Dit wordt formeel tegengesproken door een ooggetuige die met haar neus boven op de feiten stond, en die onder meer verklaart dat «ze er zich duidelijk van bewust was *dat de rijkswachters zich op geen enkel ogenblik in een gevaarlijke situatie bevonden*».
Er werd gesuggereerd dat er in een kroeg een weddenschap zou zijn afgesloten (om een bak bier...) om drie keer door de rijkswachtversperring te rijden. Nog afgezien van het feit dat dit kategoriek ontkend wordt door de vrienden die die avond Suy en de motorrijder vergezelden en nog afgezien van het feit dat de rijkswachtkontrole geposteerd was op het dubbele rijvak *in de tegenovergestelde rijrichting* dan dat waarop het drama zich afspeelde (en de dubbele rijvakken zijn daar door een ruime middenberm van mekaar gescheiden...), zou een en ander gewoon niet in verhouding staan tot de aard, de omvang van de reaktie. Het vuur openen op twee ongewapende motorrijders heeft geen zak te maken met wettige zelfverdediging, zeker niet als je de duorijder neerkogelt, wat impliceert dat er in de rug of, in het gunstigste geval, van opzij geschoten is. Een dergelijke daad dient anders omschreven te worden.
De Antwerpse raadkamer heeft daar dus ander over geoordeeld. De schutter zal niet korrektioneel vervolgd worden en behoudt zijn graad en funktie binnen het rijkswachtkorps.
Daarmee wordt in feite een «license to kill» verstrekt, te vergelijken met die van Ian Fleming's James Bond, «de geheimagent die mag doden waar en wanneer hij wil».
Overdreven? Sentimentele pathetiek? Gaat U dat alsjeblief even uitleggen aan de moeder en de vader van Patrick Suy, zelf een gewezen rijkswachter nota bene, die overigens tegen deze uitspraak van de raadkamer in beroep zijn gegaan.
Niemand zal durven beweren dat de job van een rijkswachter eenvoudig is. Iedereen moet toegeven dat zelfs de meest ervaren man beoordelingsfouten kan maken. Maar gezien de lugubere feiten is niemand gediend met struisvogelpolitiek.

Peter Thoresen

SABINE

Ik dank dat het hoog tijd wordt dat **Van alles wat** een aflevering weidt aan Thierry Sabine nu hij net dood is. Ik denk dat Thierry Sabine een echte held was, die zijn steentje heeft bijgedragen tot het leefbaarder maken van de wereld door zijn avontuur Parijs-Dakar. Ik denk dat er meer mensen als Thierry Sabine zouden moeten zijn en dat het hoog tijd wordt dat KUIFJE hier iets aan doet.

Arno Heerebaut (?)
Antwerpen

Met alle respekt voor het leed van de vrienden en geliefden van Sabine zouden wij toch even de volgende dingen op een rijtje willen zetten:
— dat er, in de landen waar het circus van Sabine acht jaar lang doorheen getrokken is, tienduizenden mensen van honger en ontbering zijn gestorven.
— dat we, als we een Van alles wat zouden wijden aan elke sukkelaar die in het spoor van Sabine's lugubere, beledigende gladiatorenrit een zinloze hongerdood sterft, voorlopig nog niet klaar zouden zijn.
— dat het natuurlijk een prestatie is van Sabine dat hij elk jaar een paar honderd egoïstische idioten bereid vond om met miljoenen kostende voertuigen door een van de armste streken ter wereld te scheuren om drie weken later te gaan pootjebaden op het strand van Yoff, maar dat we absoluut niet inzien wat dit te maken heeft met «het leefbaarder maken van de wereld».
— dat een en ander bij nader inzien misschien niet eens zo een prestatie is, gezien de toenemende debiliteit bij een groot deel van de «beschaafde volkeren», wat onder andere blijkt uit het sukses van een mafkees als Jan Bardi en de resultaten van de laatste parlementsverkiezingen.
— dat de dood van Thierry Sabine voor ons bijgevolg niet meer is dan een banaal fait divers uit het wereldnieuws.

WALLRAFF

Het verwonderde mij enigszins in KUIFJE een kritiek aan te treffen op «Ik, Ali» van Günter Wallraff. Ondertussen is toch duidelijk gebleken dat de man belangrijke delen van zijn boek geplagieerd heeft? Hoe kunnen jullie een dergelijk boek ophemelen?

Annie Vandormael
Eppegem

Het kan nooit kwaad te weten waarover je praat. De beschuldigingen van plagiaat in «Ik, Ali» betreffen niet de door Günter Wallraff beschreven belevenissen, vermomd als de Turk Ali. Alles wat Wallraff als Ali beleefd heeft en in zijn boek beschreven, is authentiek.
Wallraff wordt wel aangevallen op vorm en inhoud van bepaalde aanvullende teksten in het boek, die wetenschappelijke informatie geven over de branche waarin Ali op dat bepaald moment aktief is. Het is logisch dat een bepaalde groep mensen, notabene diegenen die door Wallraff aangevallen worden in «Ik, Ali», het leuk vinden om een en ander buiten proportie op te blazen. Als een medewerker van Wallraff citaten van wetenschappers aanhaalt, afkomstig uit een TV-programma op de Duitse ZDF-zender, kan men Wallraff moeilijk van «plagiaat» beschuldigen, zijn medewerker hoogstens van onverantwoorde nonchalance. Op de uitspraken van een wetenschapper op een publieke TV-zender kan moeilijk een copyright rusten, maar het is natuurlijk wel billijk dat je je bronnen vermeldt. Wat overigens in de eerstvolgende editie van «Ik, Ali» gebeurd is.

STRIPRUILBEURS EINDHOVEN

Waar? Zaal DE HARMONIE, Hoogstraat 310, Eindhoven
Wanneer? Zaterdag 12 april 1986, van 10 tot 17 uur
Wat?
Het (voorlopig) programma ziet er uit als volgt:
1. Een STRIPRUILBEURS voor verzamelaars en anderen. Iedereen die wil kan zijn of haar strips, boeken, curiosa (puzzeltjes, blokkendozen, poppetjes en wat weet ik al meer, als het maar iets met strips te maken heeft) ruilen, kopen, verkopen of weggeven.
2. De hele dag door TEKENFILMS op video.
3. Om half twee een STRIPVEILING. Kijken naar de stukken vanaf 1 uur.

In de regel ben je momenteel te laat om je deelneming te reserveren, maar je weet nooit...
Informatie kan je krijgen op het telefoonnummer van Jan Hermans, Kleibergstraat 14, 5932 SR Tegelen, en dat telefoonnummer is 077-737251 ('s avonds).
Toegangsprijs is fl. 2,50 of 50 BF, maar kinderen onder de anderhalve meter mogen gratis voor niks binnen. Over volwassenen die deze lengte niet halen kan ter plaatse gediskussieerd worden.
Alleen dàarom al: ALLEN DAARHEEN!

BABY BLUE

De Blauwbloezen is een reeks waar uitgevers van dromen. Kwaliteit en kommercieel sukses gaan niet dikwijls samen. In dit geval dus wel.
In «Baby Blue», het 24ste deel uit de reeks al, krijgen korporaal Blutch en sergeant Chesterfield de handen vol met, hoe raadt U het, een baby. Baby's hebben zo hun hebbelijkheden, en het omgaan met die kleine mormeltjes vereist andere handigheden dan die waarover cavaleristen over het algemeen beschikken. Dat vindt kolonel Appletown ook, en voor hem ligt de oplossing bijgevolg voor de hand, maar zijn dochter voelt de moederlijke instinkten opborrelen en daar moet zelfs de kolonel voor wijken.
Baby Blue blijft dus in het fort, en zoals dat ook gaat met kleine poezen, open haardvuren en Dynasty II (The Colbys), trekt hij alle aandacht naar zich toe, niet alleen van Miss Appletown, maar ook van de blauwbloezen, dit alles tot groeiende ergernis van de kolonel.
Hoe Lambil en Cauvin het blijven klaarspelen is ons een raadsel, maar we hebben hier weer een uitstekend album in handen — niet het sterkste uit de reeks; dat blijft tot nader order «De neven van de overkant» — en het ziet er niet naar uit dat de heren beginnen af te takelen.

De Blauwbloezen
«Baby Blue»
Lambil-Cauvin
Uitg. Dupuis

Voor de beschrijving van de praktijken in de McDonald-tenten zou Wallraff zich gebaseerd hebben op het boek «Das Brot des Siegers». Nog afgezien van het feit dat de schrijvers van «Das Brot» (die overigens uitdrukkelijk gesteld hebben dat zij respekt hebben voor het boek van Wallraff en dat zij niet tegen hem willen uitgespeeld worden) zelf gebruik hebben gemaakt van een artikel van... Wallraff in het blad «Vorwärts», gaat het hier om fragmenten uit voor iedereen toegankelijke wetenschappelijke bronnen.
Het zou ons te ver leiden hierop tot het uiterste door te gaan. We hopen U duidelijk gemaakt te hebben dat het de moeite loont zelf even gedetailleerd na te kijken wat de beschuldigingen tegen Wallraff inhouden en in hoeverre ze op waarheid berusten.
Met het ongenuanceerd nakakelen van een paar krantentitels speelt U de mensen die door Wallraff worden aangeklaagd alleen maar in de kaart. En we veronderstellen niet dat dàt Uw bedoeling is.

BESTE LEZERESSEN EN LEZERS, OM DEZE RUBRIEK LEVENDIG, GRAPPIG, PRETTIG OM VOLGEN EN AANTREKKELIJK TE MAKEN HEBBEN WIJ VOORAL BEHOEFTE AAN BRIEVEN VAN JULLIE. LAAT ZE KOMEN, MET ANDERE WOORDEN!
POSTBUS 341
2100 AH HEEMSTEDE
(VOOR NEDERLAND)
EN
P.-H. SPAAKLAAN 1-11
1070 BRUSSEL
(VOOR BELGIE)
DAAR WORDEN ZE GEOPEND EN GELEZEN!
SCHRIJF OP DE OMSLAG VAN ALLES WAT EN OP DE BRIEF ZELF JE NAAM EN VOLLEDIG ADRES.

TOT VOLGENDE WEEK!

WIM MERTENS

MAXIMIZING THE AUDIENCE

LES DISQUES DU CREPUSCULE TWI480

Een volk dat arm is, maakt geen salonmuziek, maar danst zijn zorgen weg op de tonen van een horlepijp. Daarom had België op het gebied van de klassieke muziek slechts internationale faam omdat het via de Koningin Elisabeth-wedstrijd talent uit het buitenland erkende. Maar zelfs in de tijd dat België één van de welvarendste landen van het westen was, hoofdzakelijk omdat arme negertjes naar onze pijpen dansten, bleef het hier stil aan het klassieke front.
BRT-producer Wim Mertens schreef, tussen twee pianotoetsen in, een boekje over minimale muziek en bemerkte door de korte interval dat hij die ook kon komponeren. Minimale muziek, het is een smeken opdat de volgende noot zou vallen, het is het troosteloos bestaan van een klank op zoek naar gezelschap, de wellustige en langzaam-tergende zindering van een geluidstrilling, het ontelbare (maar wel berekende) keren rond het blokje rennen van een toonladder: dezelfde straatstenen, maar de weg is toch steeds verschillend. Minimale muziek, het heeft niet veel om het lijf omdat het lijf niet veel aan minimale muziek heeft. Want minimale muziek is muziek voor een door de atonaliteit van het leven bestormde geest.
Als het over minimale muziek gaat, vallen steeds dezelfde vier azen: Steve Reich, LaMonte Young, Terry Riley en Philip Glass. Wim Mertens wil de poker zijn. Het vormelijk repetitieve neemt hij van hen over, de verwerking gebeurt minder dogmatisch-steriel, zelfs haast romantisch. Iets van bomen en beken, niet van beton en uitlaatpijpen.
Na een aantal (mini)-LP's met **Close Cover** als bekendste kompositie, bracht Wim Mertens vorig jaar de dubbelaar **Maximizing The Audience** uit. Daarop vijf komposities. Het titelnummer schreeft hij voor Jan Fabres stuk van de kontinue verveling: **De Macht der Theaterlijke Dwaasheden.** De vier andere zijn onderling struktureel verbonden: **Lir,** *duelling piano's that say it all,* raakt de thema's aan die in respektievelijk **The Fosse, Circles** en **Whisper Me** worden herhaald. In **The Fosse** als voer voor tettertrienen, in **Circles** met een klank van klarinet die de sopraan-saxofoon wat prettig komt verstoren, in **Whisper Me** als begeleiding van de meest melodieuze haagschaar uit de muziek. De terugkerende melodie wordt echter bij Wim Mertens als een ekskuus gebruikt om tegen te wringen, om dwars te liggen. Hij luidt daarbij een nieuwe fase in de evolutie van de minimale muziek in. Wim Mertens is België's stille kracht.

Ronald Grossey

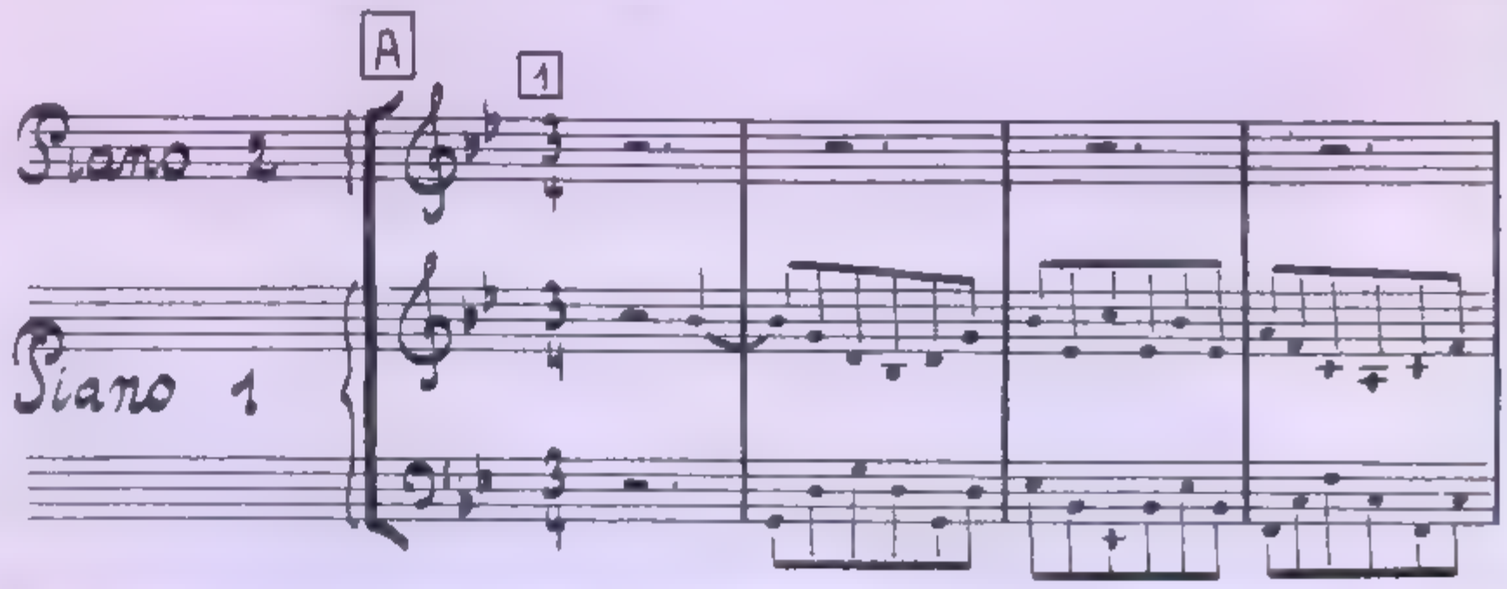

Meneer Edouard

DIDGÉ

66A-

66B-

DIDGÉ 85

ZUIDOOST-AZIE... EEN TIJDJE GELEDEN AL, MAAR NIET TE LANG... EEN MILITAIRE HELIKOPTER VLIEGT OVER DE RIJSTVELDEN... HEEL, HEEL DICHT BIJ DE GROND...

HIER CAMP FOX... ROEP BLAUWE VOGEL... NIETS TE MELDEN, OVER!...

NIETS TE MELDEN, CAMP FOX... ALLES O.K... OVER AND OUT...

BWAM

BLOODY HELL! WIE DOET ER HIER AAN KLEINDUIF-SCHIETEN?

IK KAN DE BAKS NIET MEER ROEREN.

EN DAAR MIJN BOORDSCHUTTER ...NIET ERG SOLIDAIR!

DAT BETEKENT DAT IK IN M'N EENTJE OP M'N SMOEL MAG VALLEN!

KRAAK

HMMM... PERSOONLIJK NIKS GEBROKEN... MAAR IK ZIT VEL IN DE ELLENDE... MITTEN IN VIJANDELIJK GEBIED EN NIEMAND WEET DAT IK EEN NEERGEHAALD...

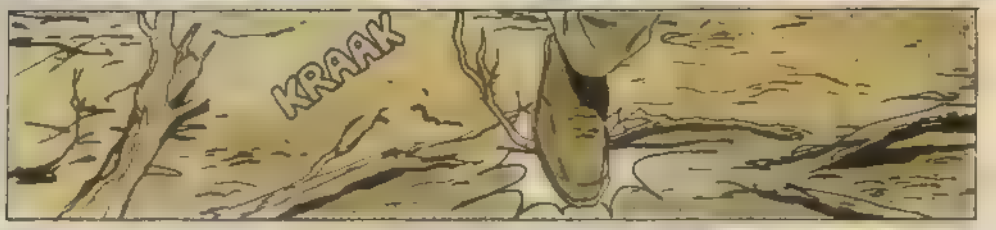
KRAAK

DAAR BEWEEGT IETS... IK LAAT ME HIER NIET ZOMAAR OPTIKKEN... IK SCHIET ALS EERSTE...

BRAAT

TAKATAKAT

HOOFT INTRGKKEN, BESTE LOU... ZE SCHIETEN HIER NAAR ALLE KANTEN ...

IK HEB NOG MAAR EEN MAAGJEVOL PATRONEN... DAT HOUDT IK NIET LANG VOL ....

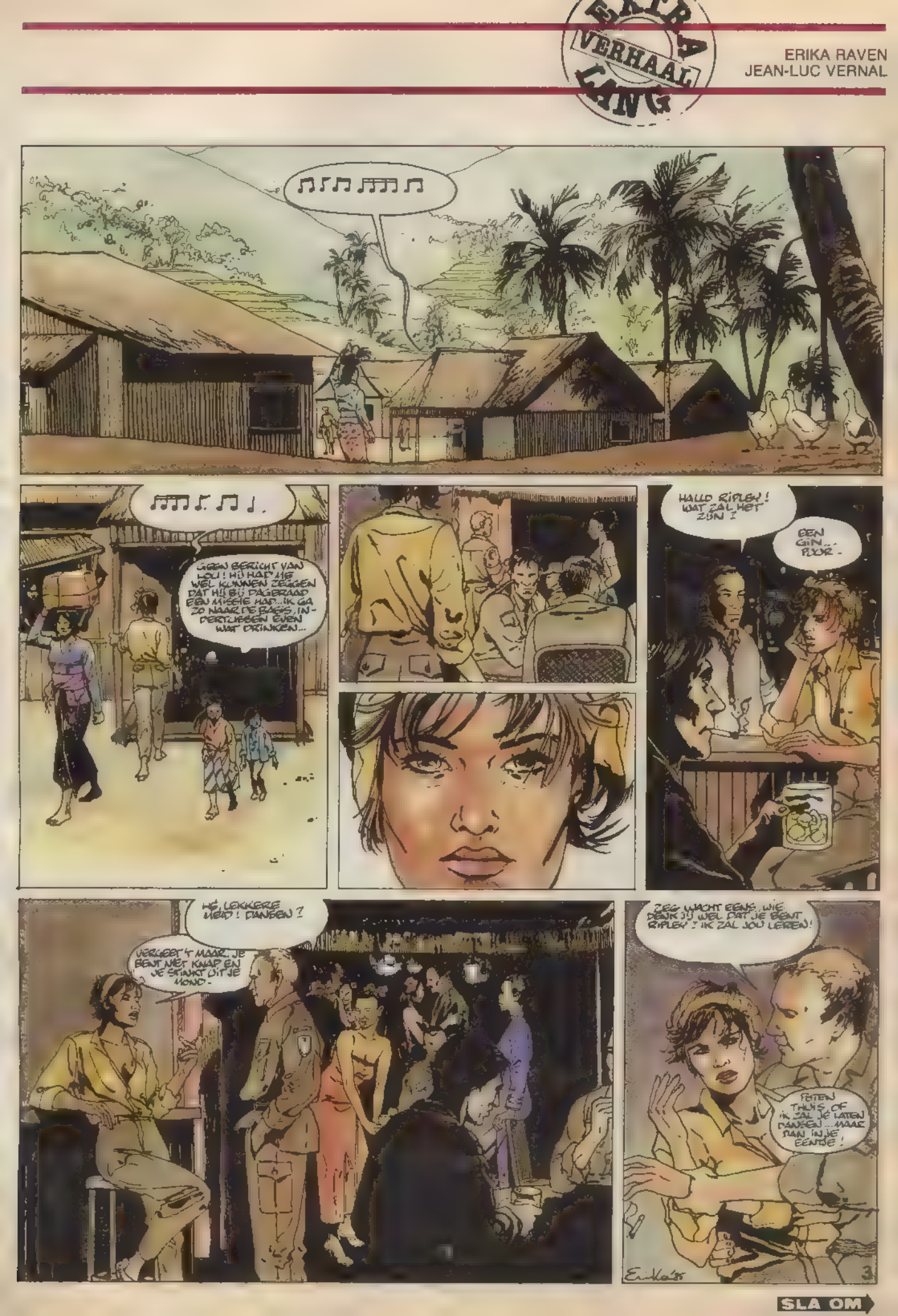
ERIKA RAVEN
VERHAAL
LANG
GEEN BERICHT VAN LOU! HIJ HAD MIJ WEL KUNNEN ZEGGEN DAT HIJ BIJ DAGERAAD EEN MEETE HAD... IK GA ZO NAAR DE BAGS, IN-DERTIJDEN EVEN WAT DRINKEN...
HALLO RIPLEY! WAT ZAL HET ZIJN?
EEN GIN... PLOP.
HÉ, LEKKERE MEID! DANSEN?
VERGEET 'T MAAR, JE BENT NIET KNAP EN JE STINKT UIT JE MOND.
ZEG WACHT EENS, WIE DENK JIJ WEL DAT JE BENT RIPLEY? IK ZAL JOU LEREN!
PIETEN THUIS OF IK ZAL JE LATEN DANSEN... MAAR DAN IN JE EENTJE!
3

SLA OM

EEN VULKAAN, DIE MEID!

CRAASH

MEER DAN JE DENKT!

HA HA HA! RIPLEY WIL KAKKEN... DAT WORDT LOLLIG...
ROKEN MAAR - EEN MOOIE SCHRAM OVER HAAR WANG EN GEEN VENT KIJKT NAAR MEER AAN.
IK HOOP DAT JE DE UITRAGING AAN VERGAT, STEVE!
KLIK!

HE MANDER, DOE DAT MES WEG! IK VIND NIET DAT JE DE KOOPWAAR ZO MOET BEDREIGEN!

?!
WAT BEDOEL JIJ JE MEE, JONGETJE?
PAS OP! DE M.P.'S!

DE VOLGENDE KEER HEB JE MINDER GELUK, RIPLEY... DAT ZWEER IK JE!
ER KOMT GEEN VOLGENDE KEER, STEVE.

GEEN TIJD OM DE M.P.'S ALLES UIT TE LEGGEN. IK MAAK DAT IK WEGKOM...

MOMENT, RIPLEY... MAG IK EVEN...

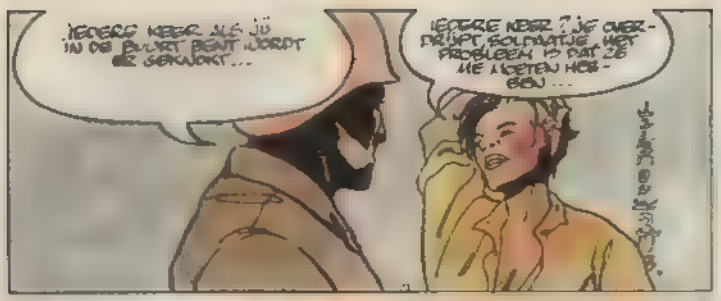
IEDEREEN MEER, ALS JIJ IN DE BUURT BENT WORDT DE GEROOKT...
IEDERE KEER ? JE OVERDRIJFT. SOLDAATJE, HET PROBLEEM IS DAT ZE ME VOETEN HEBBEN...

EN VANDAAG STAAT MIJN KOP ER NIET NAAR. TEN EERSTE IS LOU HELIGEVLOUW SOMMER IETS TE ZEGGEN EN VERDER ZUL JE BINNENKORT WEL OPRIGEL HOREN DAT MAJOOR HELLER HEEFT GEWONNEN...

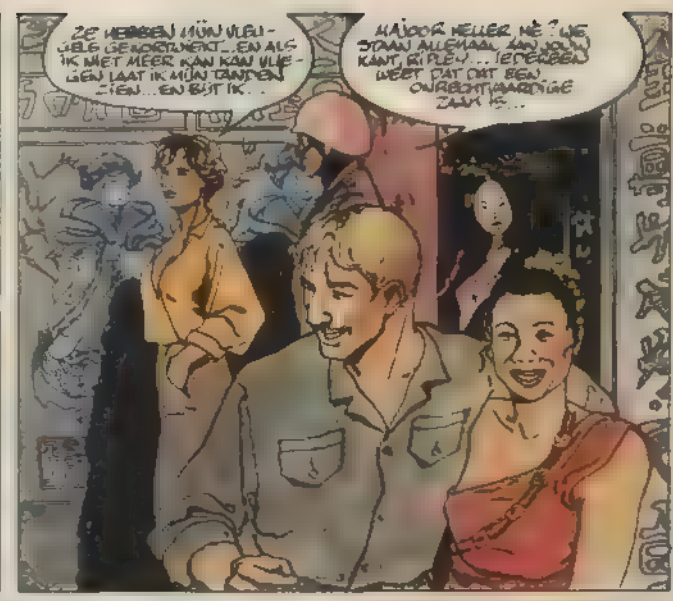
ZE HEBBEN MIJN VLEUGELS GEKORTWIEKT... EN ALS IK NIET MEER KAN VLIEGEN LAAT IK MIJN TANDEN ZIEN... EN BIJT IK.
MAJOOR HELLER, HÈ ? WE STAAN ALLEMAAL AAN JOUW KANT, RIPLEY... IEDEREEN WEET DAT DIT EEN ONREDELIJKHEIDSZAAK IS...

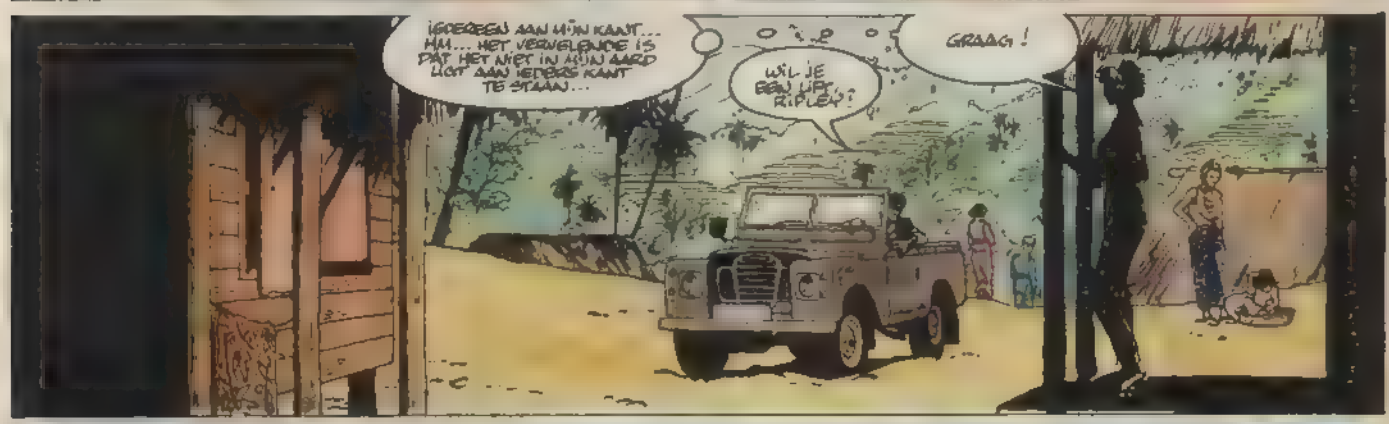
IEDEREEN AAN MIJN KANT... HM... HET VERVELENDE IS DAT HET NIET IN MIJN AARD LIGT AAN IEMERS KANT TE STAAN...
WIL JE EEN LIFT, RIPLEY?
GRAAG !

WAAR ZET IK JE AF ?
NIET TE VER VAN DE BASIS ZODAT IK KAN ZIEN WANNEER MIJN VADER TERUGKOMT.

JE VADER ?
JA. LOU MAJOOR HELIKOPTERPILOOT. DAT IS MIJN VADER.

HELIKOPTERPILOOT LOU ? VOORLOPIG IS HIJ MEER OP DE GROND BEZIG...
BRAA-TA-TA

IK KEN LOU GOED... IK HEB EEN PAAR GEWAARLIJKE OPTRACHTEN MET HEM GEDAAN... MAAR IK WIST NIET DAT HIJ GETROUWD GEWEEST WAS...

KLIK...

LOU IS NOOIT GETROUWD GEWEEST. HIJ HEEFT ME GEADOPTEERD TOEN IK TIEN WAS... EEN ZEELUG MOOIE JONGEN NA EEN BOMBARDEMENT WAARIN MIJN OUDERS WAREN OMGEKOMEN...
IK DRAGT OOK AL... JE DRAGT MET DEZELFDE NAAM ALS HIJ.

NAAM, BLOEDBANDEN EN ZO DOEN 'ER NIKS TOE... LOU IS EEN ECHTE VADER VOOR ME GEWEEST EN MET VLIEGEN VIJLS HEB IK VAN HEM OVERGENOMEN... EEN PASSIE... DOOR DE RUIME VLIEGEN, MOOI BOVEN ALLES...
JA, RIFLEN, OOK BOVEN DE MENSEN HÉ? MAAR JE MEENT GELUK: LOU IS EEN PRIMA VENT.

PRIMA VENT, LOU! MISSCHIEN MET WEER VOOR LANG...
GEEN MUNITIE MEER... DAT WORDT MET EEN...
KRAK

?!

ARH!
OOOW

AAH!
BLAM

HIJ IS ALLEEN GEWOND... LAAT HEM OPSTAAN...

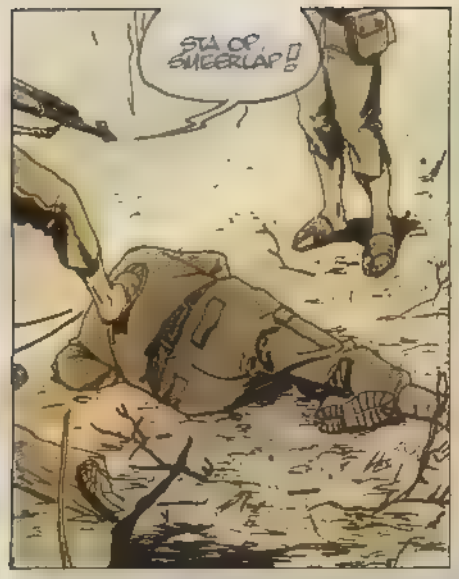
STA OP, SMEERLAP!

AH, DAAR IS MIJN BODYGUARD... HAP! DAN ZE JOU OOK TE GRAZEN?

SORRY, LOU... TOEN WE GEBRAKT WAREN... PLOTSELINGE ANGST... IK WIST NIET MEER WAT IK DEED...
EN DEN SPRONG JE DUS... DAT IS DUIDELIJK.
STILTE!

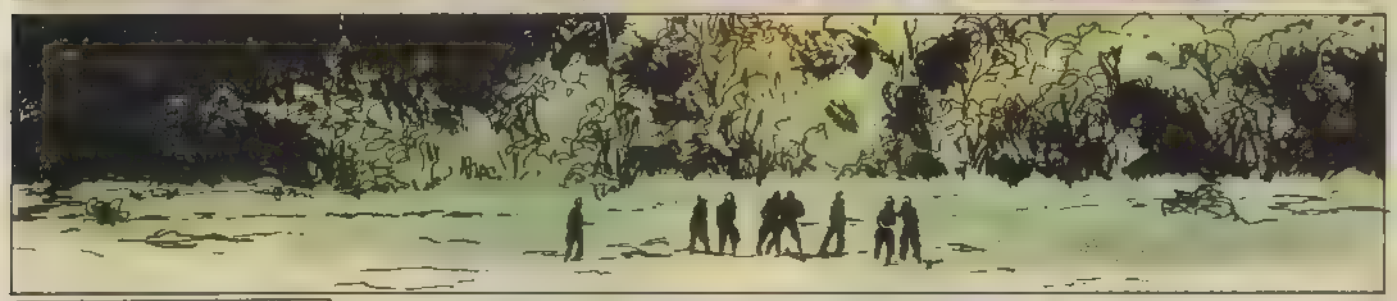

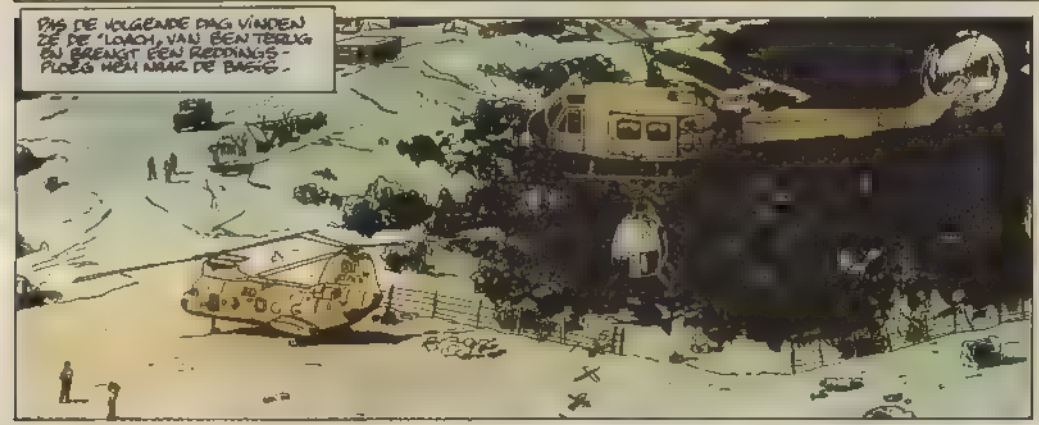
PAS DE VOLGENDE DAG VINDEN ZE DE 'LOACH', VAN BEN TERUG EN BREKEN EEN REDDINGS-PLOEG HEM NAAR DE BASIS.

SORRY RIPLEY... GEEN SPOOR VAN BEN OF LOU... OF ZE DOOR DE JUNGLE OPGESLOKT ZIJN...

STUUR DAAR EEN REDDINGSPLOEG!
VEEL TE GEVAARLIJK IN DAT GEBIED!

WAT EEN MOED! STELLETJES OPERETTE-MILITAIREN!
HOU JE MOND, RIPLEY! JIJ BENT DOOR MAJOOR HELLER GEBOORST WEGENS LAFHEID!

MAJOOR HELLER! PFFFT! JIJ WEET BEST DAT IK NIET LAF BEN... WAAG HET EENS HIET TEGENDEEL TE BEWEREN!

SLA OM

EN IK ZAL LOU TERUG-VINDEN! HOE DAAN OOK, DAT KAN IK JE WEL ZEGGEN...
BEHOEI JE DAAR NIET MEE, KIPLEY! DAT IS EEN STRIKT MILITAIRE ZAAK EN JE KUNT ER EEN HOOP ELLENDE MEE OP JE HALS HALEN!

HOE ZOU ZE KUNNEN SLAPEN IN DIE OMSTANDIGHEDEN?
EEN BEROEPSMILITAIR ADOPTEERT ME, LEERT ME HET VLIEGERENIAK... ALLES GAAT UIT-STEKEND...

TOT DE DAG WAARDOP EEN EZEL VAN EEN MAJOOR ME VERANTWOORDELIJK STELT VOOR HET VERLIES VAN DRIE BOEGTEL-LEN TIJDENS EEN GEVECHT WAARVAN IK DE ENIGE OVERLEVENDE WAS...

GOED, EEN VAN DE VERDIENEN PILOTEN WAS ZIJN ZOON... HIJ HEEFT ZIJN VERONTSCHULDIGIN-GEN... MAAR WEL MAKKELIJK OM EEN VROUW TE BESCHULDIGEN...

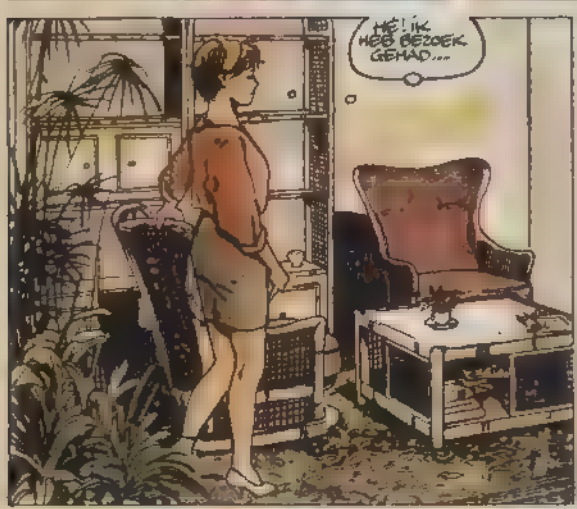
HE! IK HEB BEZOEK GEHAD...

MOOIE LOTUSBLOEM, ZEG ME EENS WIE JE HIER HEEFT NEERGEZET?

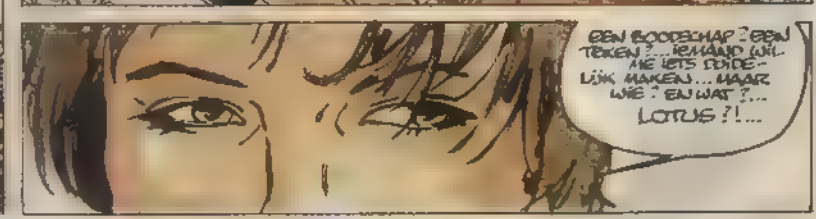
EEN BOODSCHAP? EEN TEKEN?... IEMAAND WIL ME IETS DUIDE-LIJK MAKEN... MAAR WIE? EN WAT?... LOTUS?!...

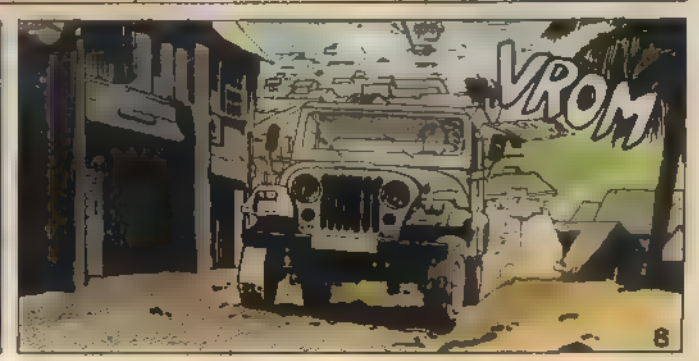
VROM

AH... SCHITTEREND BUITENHUIS... LOU HEEFT ME VERTELD DAT DEGENE DIE HIER WOONT ERG KNAP IS... EN LOTUS HEET!

NIEMAND, LOTUS - NOOIT KAN IETS HET LOT VERANDEREN... ALLES STAAT GESCHREVEN...

BOVENDIEN ZIJN DITHAAL DE STERREN BUZONDER ONGUNSTIG VOOR WAT JE VAN PLAN BENT...

GENOEG, ASTROLOOG. GA NU.

DEGENE DIE JE VERWACHTTE, LOTUS... ZE IS ER!

LAAT HAAR BINNEN.

IK ZIE DAT JE MIJN BERICHT SNEL BEGREPEN HEBT, KIPLEY... EEN PUNT VOOR JOU... VOOR INTELLIGENTIE EN SNELLE REACTIE...

LOU HAD DUS NIET GELOGEN... JE LIJKT IN ALLE OPZICHTEN OP WAT HIJ ME VERTELD HEEFT. IK GELOOF DAT WE MET ELKAAR OVERWEG KUNNEN. WIL JE THEE?

HEB JE NIET IETS IN DIEZELFDE TINT MAAR DAN WAT STERKER?

AHA. IK ZIE DAT LOU JE OOK JOUW SLECHTE GEWOONTEN HEEFT BIJ-GEBRACHT...
EN IK ZIE DAT JIJ LOU VEEL BETER KENT DAN IK GEDACHT ZOU HEBBEN...

IK KEN ALLES EN IEDEREEN IN DEZE STAD... IK EET LOU JE NIET VERTELD DAT IK EEN GEHEIME ORGANISATIE VOOR HANDEL IN WAPENS EN VOORAL IN INFORMATIE DRIJF?

EEN VERLATEN TEMPEL MIDDEN IN HET OERWOUD. HIJ IS OPGESLOTEN MET MINDERE SOLDATEN EN ZE WORDEN GE-MAAKT DOOR EEN GROOT ZWARTGEKLEURDE PARTICULIEREN.

IK WEET OVS OOK DAT LOU NIET TÜCHENS DE VLUCHT IS VERDWENEN MAAR DAT HIJ GEVANGEN GEHOUDEN IS. EN IK WEET WAAR.
?!

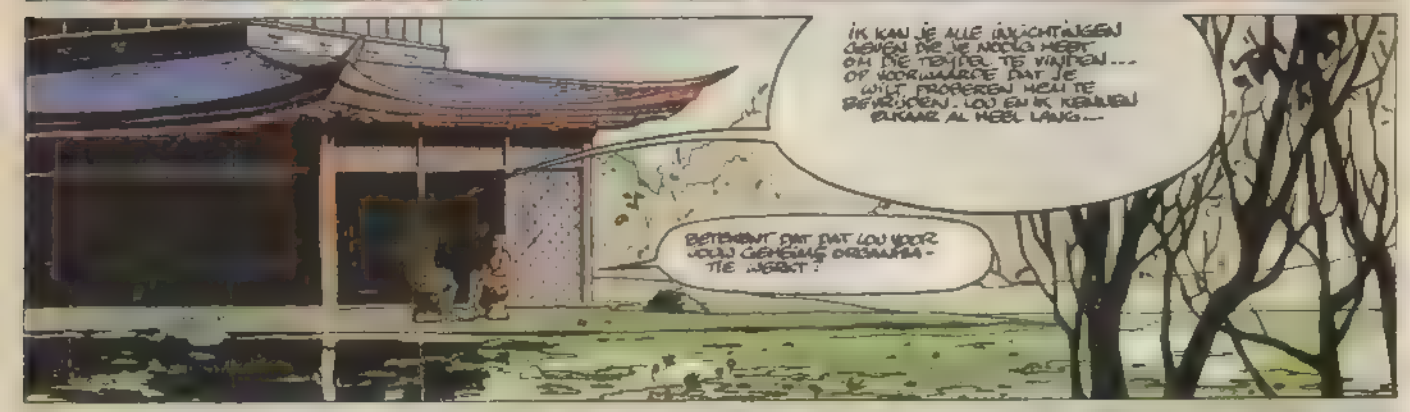
IK KAN JE ALLE INLICHTINGEN GEVEN DIE JE NODIG HEEFT OM DIE TEMPEL TE VINDEN... OF WOORWAARDE DAT JE WILT PROBEREN HEM TE BEVRIJDEN. LOU EN IK KENNEN ELKAAR AL HEEL LANG...
BETEKENT DAT DAT LOU VOOR JOUW GEHEIME ORGANISATIE WERKT?

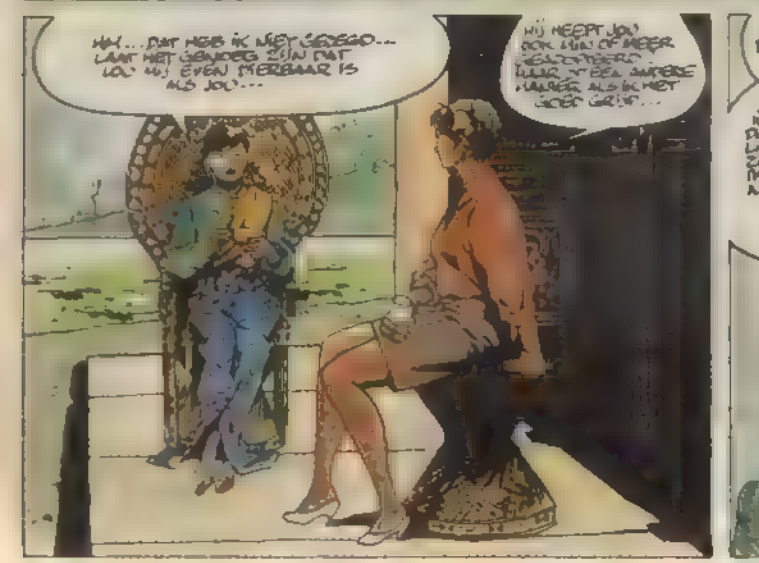
HM... DAT HEB IK NIET GEZEGD... LAAT HET GENOEG ZIJN DAT LOU HIJ EVEN MERKBAAR IS ALS JOU...
HIJ HEEFT JOU OOK MAAR OF MEER GEKOPPELD. MAAR NEEM MINDERE MAATREGELEN ALS IK HET GOED GRIJP...

IN EEN GEVAL MOET JE BEGRIJPEN DAT IK LOU ZELFS IN DE HEL ZOU GAAN OPZOEKEN!
IK WIST HET. DAAROM HEB IK JE LATEN NOMEN... ZELFS ALS WEET IK AL DAT LOU NOOIT ZAL TERUG-KEREN...

?

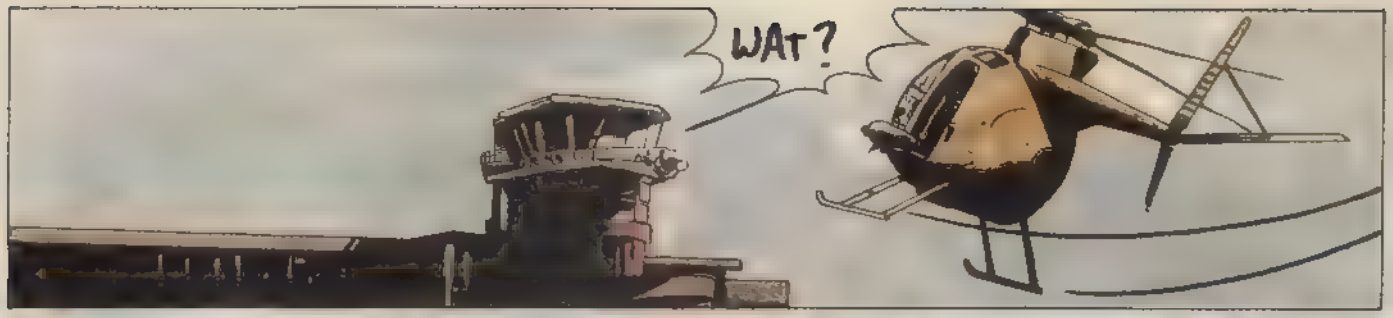
WAT ?

RIPLEY JE BENT GEK ! JE WEET HEEL GOED DAT JE EEN VLIEGVERBOD HEBT ! JE RAKEEMT DE KRIGSRAAD !
DAN MOET JE ME MAAR ONDERSCHEPPEN !

WAAROM BEN JE ZO KOPPIG, RIPLEY ?
KOPPIG, IK ! HOE KOM JE BOBI ?

ZE STÜGEN OP EN VOLGEN ME ... PRACHTIG !
IK HOOP DAT DIE AMBTENAREN OP DE BASIS MIJN VLUCHTPLAN VINDEN EN MIJN AANVALSPLAN EN DAT ZE DAAR PROFIT VAN ZULLEN TREKKEN ...

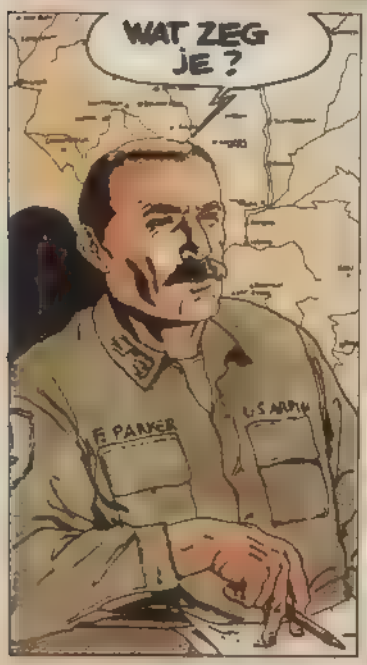
WAT ZEG JE ?
E. PARKER
U.S. ARMY

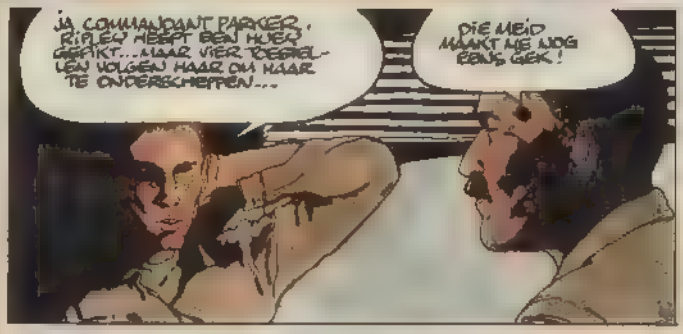
JA COMMANDANT PARKER, RIPLEY HEEFT EEN HUEK GEGRIKT ... MAAR VIER TOEGELEN VOLGEN HAAR OM HAAR TE ONDERSCHEPPEN ...
DIE MEID MAAKT ME NOG EENS GEK !

COMMANDANT ! KIJK HIER EENS ! EEN BRIEF VAN RIPLEY WAARIN ZE DUIDELIJK DAT LOU GEVANGEN IS ... EN EEN PLATTEGROND ...

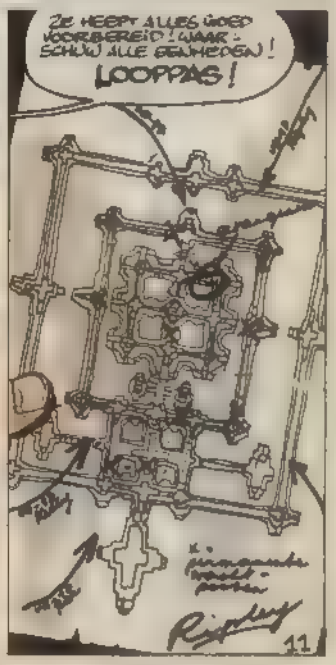
ZE HEEFT ALLES GOED VOORBEREID ! WAAR : SCHUW ALLE GEVAREN !
LOOPPAS !
Ripley

DE TEMPEL EINDELIJK! LOTUS HEEFT HET UITSTEKEND AANGEDOID!

ALARM AAN ALLE EENHEDEN! UIT DRUKKELIJK BEVEL DE ACTIE VAN RIPLEY TE ONDERSTEUNEN! VUUR OP ALLES WAT BEWEEGT!
BRAAAAAT

BRAVO! ZE BEGRIJPEN HET! ZE VALLEN AAN!

DAN KAN IK ME BEZIGHOUDEN MET DE GEVANGENEN EN VOORAL MET LOU...
HELA!

AAA! !!
BADAM
HÉ JONGENS, RIPLEY IS GERAAKT! ZE GAAT NEER! IK LAND ERNAAST OM TE KIJKEN...
CRAASH

NIETS GEBROKEN.
WAT SCHAMEN WE TEGEN HAAR... WE ZIJN AF!

EEN DEUR... MISSCHIEN ZITTEN DE GEVANGENEN DAAR!
BRAAT

KLAK

BRUIT ALLEMAAL! SAEL: VERZEL HE BERGT WAAR LOU IS!

LOU! JE BENT GEWOND!
NIET ERNSTIG, RIPLEY... MAAR WAT EEN DWAASHEID HIERHEEN TE KOMEN!

KOM, PROBEER HET LOU... WE KOMEN BRUIT EN KOMT EEN HINDOOK OM ALLE GEVANGENEN TE EVACUEREN...

NEE LOU... ALLE JONGENS STAPPEN AL IN... KOM... KOM SAEL!

SNEL! SCHIET DAN OP!

AARH

BRAAT

LOU! NEE... DAT IS NIET MOGELIJK! LOU... GEEF AANWOORD!

RIPLEY! KOM TERUG, SNEL: DE BLEEKE-LINGEN BEGINNEN LASTIG TE WORDEN!
BRAAT

KOM MEE, ZEG IK JE! JE DEET TOCH DAT HIJ DOOD IS!
NEE! IK... WE NEMEN MEM MEE OF IK BLIJF...

HOW!
SORRY!

SNEL, STAN! ANDERS KUNNEN WE ZO NIET MEER OPSTIJGEN...

EH, LOTVEL...

IK WILDE JE ZIEN!
IK HEBT HET ASTRID LOOG... OF IK RAAD HET... LAAT ME MAAR...

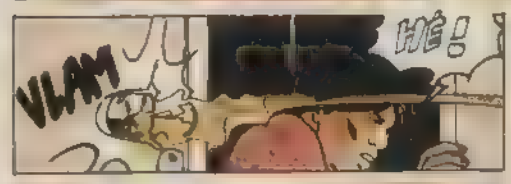
VLAM
HÈ!

OUTWANG JE ME ZO, RIPLEY! JE LIJKT WEL EEN WOEDENDE KAT!

JE HAD ME NIET HOEFTEN DWINGEN LOU ACHTER TE LATEN, STAN!
JE KON NIETS MEER VOOR HEM DOEN, RIPLEY... NIETS...

MAAR JIJ LEEFT NOG, RIPLEY! EN IK HEB GOED NIEUWS VOOR JE: JE KOMT NIET VOOR DE KRIJGSRAAD OMDAT DE ACTIE EEN SUCCES WAS! BOVENDIEN IS JE VLIEG-VERBOD INGETROKKEN...

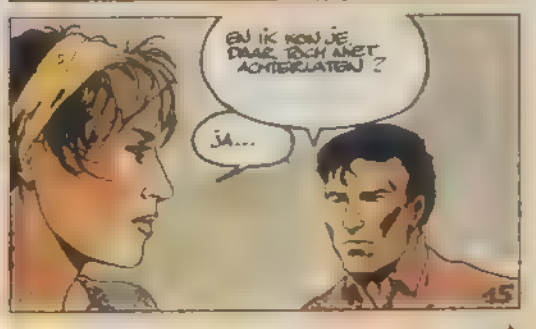
EN IK KON JE DAAR TOCH NIET ACHTERLATEN?
JA...

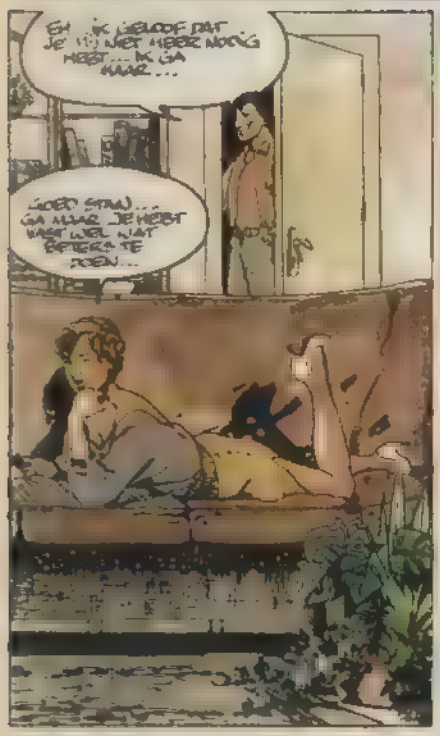

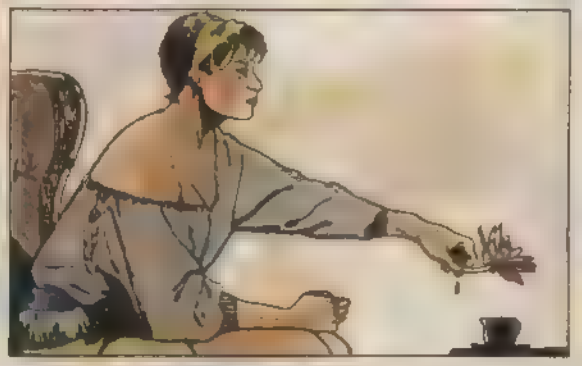

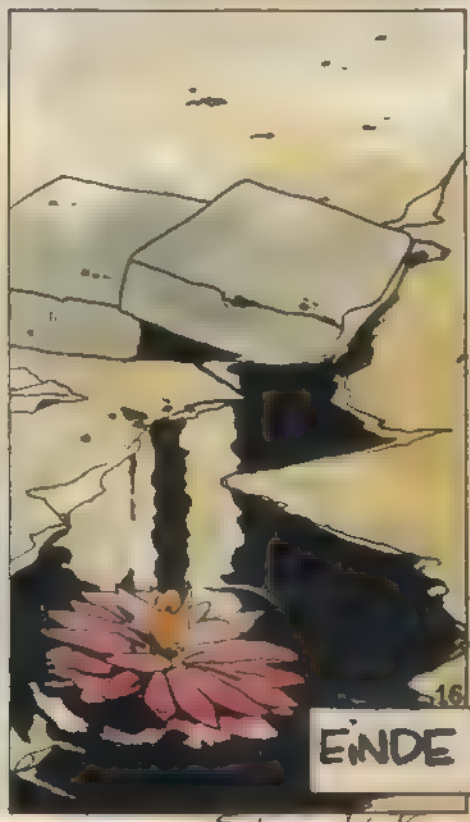

Erika J.L. Vernal

FLIPPIE FLINK

MORT WALKER

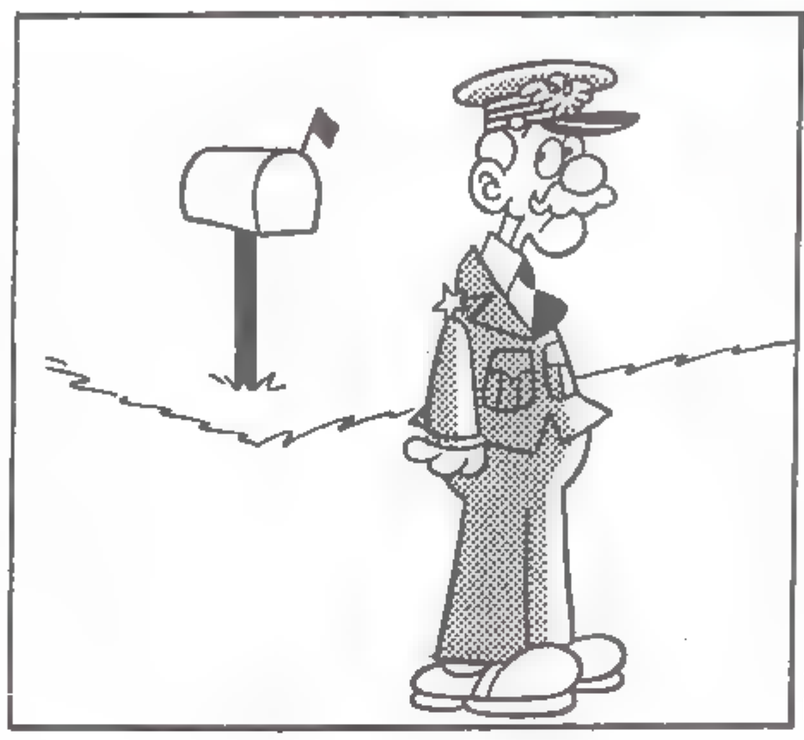

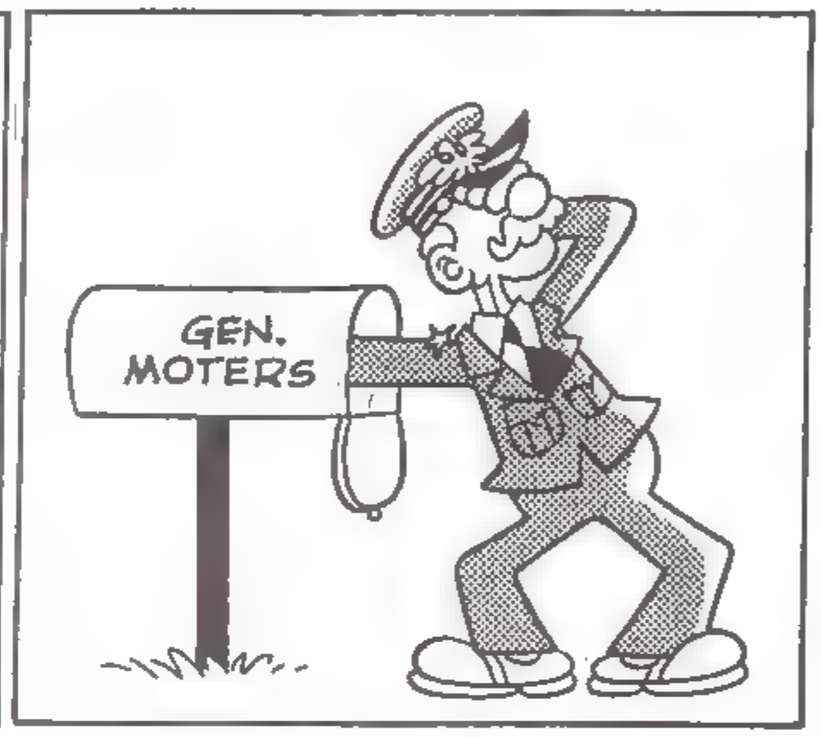

EEN ADLER KOMT UIT DE LUCHT VALLEN

Wat zou je ervan zeggen als de tv in plaats van de aangekondigde «James Bond» opeens een reeks even vervelende als onbegrijpelijke communiqués ging uitzenden? Ongetwijfeld schakel je dan over. Misschien dat het verschijnsel je toch intrigeert en dat je tracht erachter te komen hoe het zit. Maar stel je een ogenblik voor dat die geheimzinnige berichten uit de ruimte tot je komen... Dan begin je je ongetwijfeld ernstig zorgen te maken. En terecht. Signor Spaghetti is bijvoorbeeld onmiddellijk op zoek gegaan naar een oplossing, en naar verluidt heeft hij er een gevonden. Laten we het vervolg van het programma maar eens bezien...

Aan Adler, een van de jongsten van onze heldenschaar, is nu de beurt om op te treden. Deze nieuwe figuur, twee jaar geleden «geschapen», werd ons inderdaad pas een paar maanden geleden geopenbaard, toen in ons weekblad de eerste aflevering van «Het vliegtuig van Nanga» verscheen. Aanvankelijk was er niets dat erop wees dat de schepper, René Sterne, voorbestemd zou zijn voor een striploopbaan. Na zes jaar lesgeven droomde hij er vooral van het ruime sop te kiezen en de zeven zeeën af te schuimen op een schip. Die ontsnappingsplannen worden op losse schroeven gezet als hij

een jonge vrouw ontmoet, en weldra kiezen ze sámen zee. Door het contact met haar, striptekenares en scenarioschrijfster, krijgt René ook het stripvirus te pakken. Hij stelt zich tevreden de oceanen, eilanden en schepen die hij niet heeft gezien te bedenken en herinneringen op papier te maken. Als filmliefhebber put hij het idee van zijn hoofdfiguren uit avonturenfilms uit de jaren vijftig en die van Steven Spielberg. Adler bijvoorbeeld wordt de avonturier die hijzelf had willen zijn: menselijk, gevoelig, met stalen spieren maar een kwetsbaar hart. En Helen, bij wie hij zowel de vrouwelijkheid als het sterke karakter benadrukt. Helen, een zelfstandige vrouw maar een bezorgde gezellin, wordt voor hem al gauw een alibi om de bijzondere ervaring die hij, naar hijzelf bekent, met zijn vriendin beleeft gestalte te geven. «Ik zou graag een andere visie op de man-vrouw-verhouding geven in de strip, waarin zo vaak de vrouw alleen maar een afgeleide van de man is en als achtergrondje dienst doet.»

René Sterne is autodidact, en heeft er twee jaar over gedaan om de hoofdrolspelers in dat eerste verhaal te ontwikkelen. Verschillende keren begon hij opnieuw, weer boetserend en schavend... Tot hij een compleet verhaal van 46 pagina's had. Het was een dusdanig volmaakt werk, dat ons weekblad het onmiddellijk publiceerde. René Sterne werd zo een van de zeer zeldzame auteurs die meteen met een groot vervolgverhaal debuteren. Een tweede verhaal is inmiddels in productie. Het zal niet lang duren of jullie kunnen Helen en Adler weer ontmoeten. De vermoedelijke titel van dat tweede verhaal: «Het teken van Katana». Afwachten maar...

ROODOOG

GORDON BESS

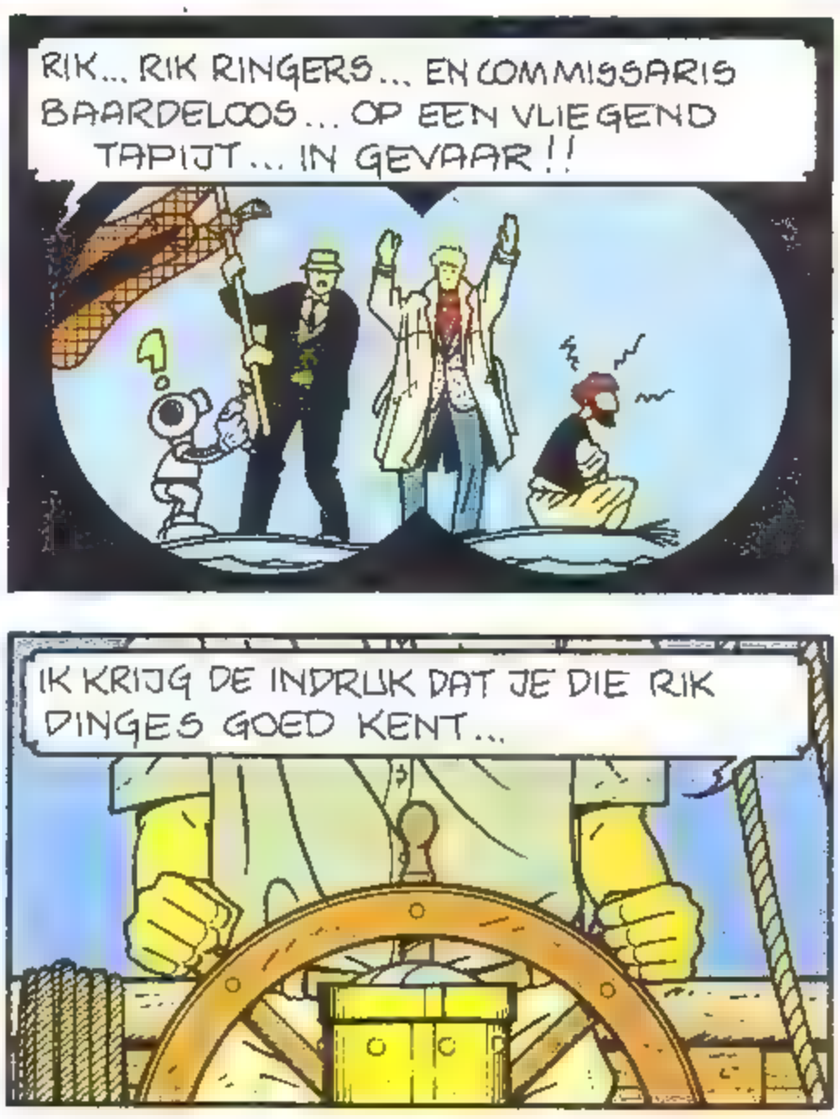

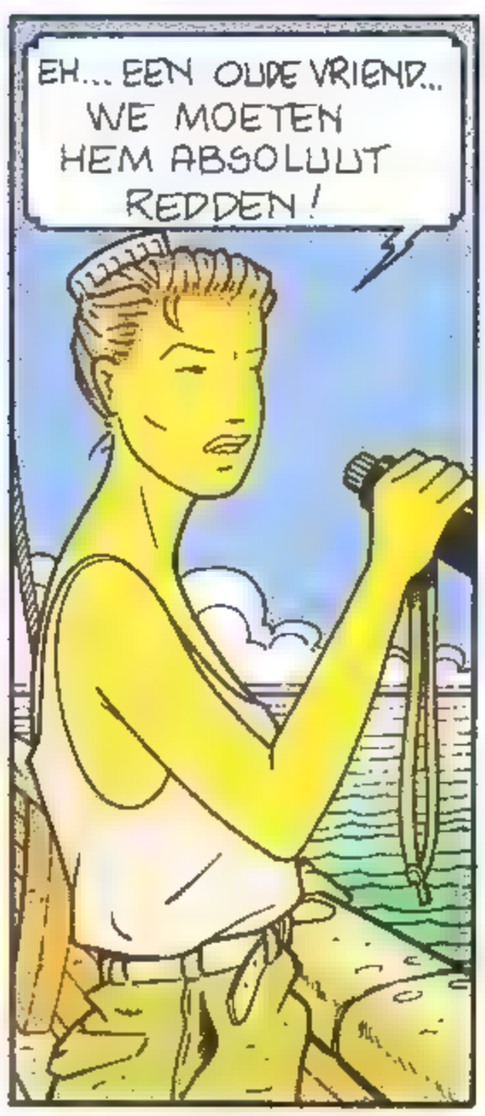

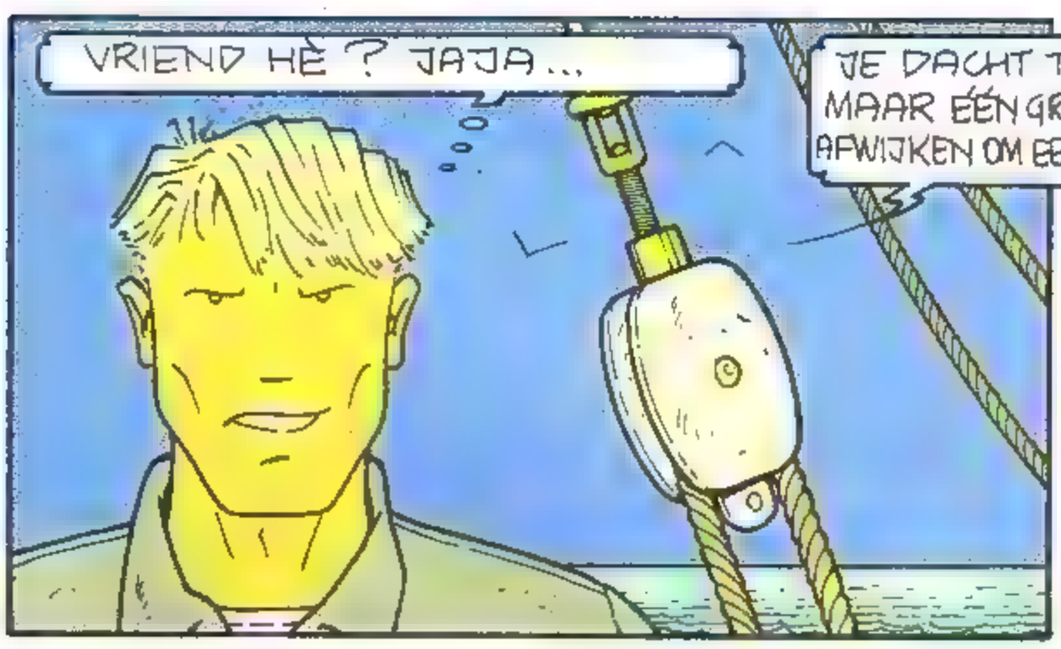

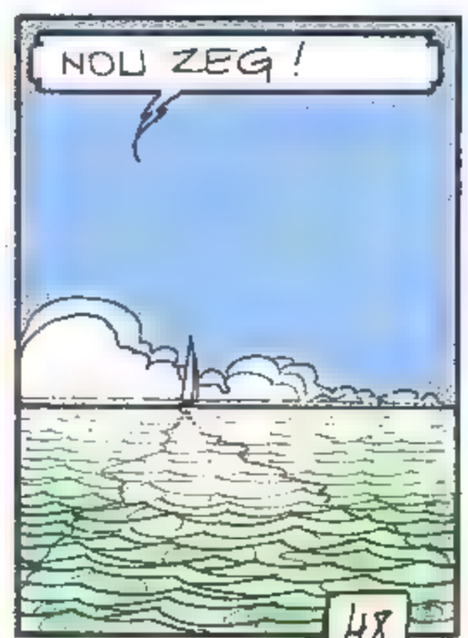

wordt vervolgd

Tuxedomoon barstte van talenten. Daarom zijn er waarschijnlijk reeds twee vertrokken: Blaine L. Reininger, de stadscowboy, en Winston Tong, de theoretische Chinees, zoals hij zichzelf en zijn eerste solo-LP noemde. Winston Tong is echter niet alleen muzikant en komponist, maar meer nog dan de andere Tuxedomoon-leden een allround-performer. Een gesprek met de man die weigerde de touwtjes in handen te nemen.

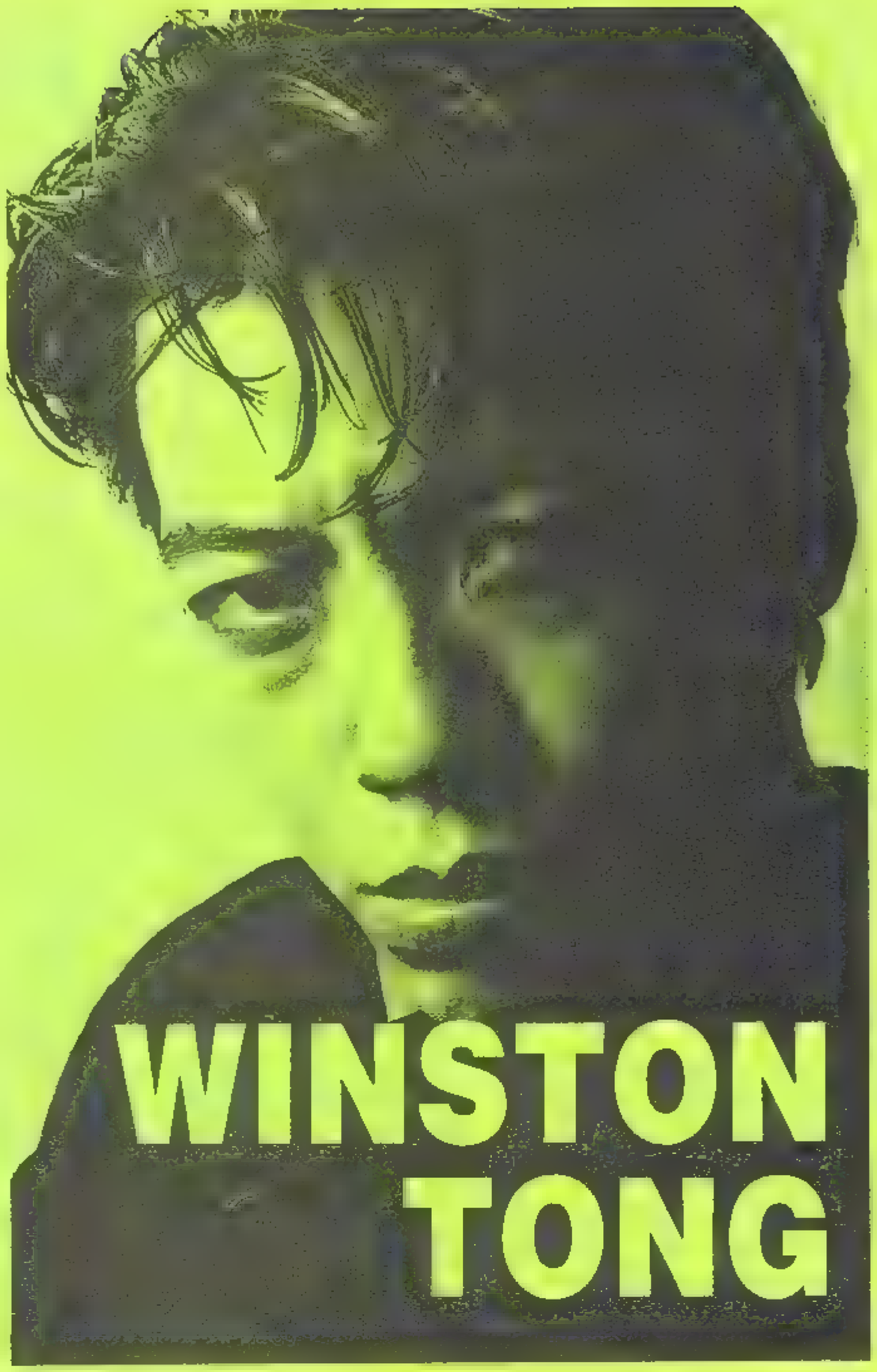

«Ik ben speciaal, anders en tegelijkertijd ook niet».

Kuifje: Buiten het werken met muziek en theater, speelde je ook nog met marionetten. Wat trok jou daar in aan?
Winston Tong: Toen ik klein was, was ik verzot op speelgoed. Ik kom uit een familie met vier kinderen, drie meisjes en één jongen. Ik was de oudste, dus ik moest altijd het spel kiezen. Omdat de andere kinderen meisjes waren, lagen er ook altijd poppen. Na een tijdje begon ik voorstellingen te geven met marionetten, ook omdat de vader van mijn vriend marionetten en maskers maakte. Ik vond ze zo magisch dat ik ze zelf begon te maken. Nadat ik de Artschool verlaten had, vond ik het werken met marionetten niet zo plezierig meer. Ik wilde de touwen doorsnijden en zien wat je dan kreeg. Ik deed het en liet de marionet vrij en het werd terug een pop. Ze werd niet meer gemanipuleerd, maar het was een «vrije» representatie van een mens en ik begon met dat idee te werken. Ik was geïnteresseerd in het waarom mensen ge- of ontroerd worden bij het zien van een marionettentheater. Ik interesseerde mij in de essentie ervan en zocht naar het waarom mensen gefascineerd zijn in iets levenloos dat tot leven komt. Om te bewijzen dat er werkelijk iets magisch rondhangt, heb ik nooit een optreden gedaan waar ik mij verborgen hield. Men kon steeds zien hoe ik met de poppen speelde. En telkens, tijdens de voorstelling, vergaten de toeschouwers mij — de speler — en zagen enkel de pop. Dat is werkelijk magie en dat trekt me aan. Het is bijna een manifestatie van een levenskracht die door dat ding heen naar buiten komt. Verbazend. Datzelfde trekt mij ook aan bij een plaat, de stem bijvoorbeeld, een figuur uit een film. Die dingen hebben hetzelfde effekt. Het is die levenskracht waar mensen naar opkijken en dat willen verwerken om er zo iets aan over te houden, erdoor verlicht te worden.
K.: Is er voor jou een verschil tussen marionettentheater en het gewone theater? In België wordt het marionettentheater aanzien als traditie, volks, kinderentertainment.
W.T.: Ja, juist. Er is wel degelijk een groot verschil. Ik wil eigenlijk niets meer met het traditioneel theater te maken hebben want dat is passé, weet je, het is dood. Ik wil om diezelfde reden ook niets meer te maken hebben met het marionettentheater. Het was ooit een grootse tijd, **Punch & Judy** (Jan Klaassen), tot voor kinderen, maar nu vermaken ze zich daar niet meer mee. Ze hebben **Star Wars.** Je kan toch niet verwachten dat een kind naar Pierrot en Harlekijn gaat zien, en daar wild van wordt, terwijl hij thuis met een komputer kan spelen. Ik ben er zelf erg voor om nieuwe dingen te exploreren en ze te tonen, steeds gebruik makend van het klassieke patroon op een nieuwe manier aangepakt. Daar, denk ik, draait het bij kunst om. Ik hou er niet van mezelf een kunstenaar te noemen, maar dat is wat ik zogezegd ben. Ik reïnterpreteer wat ik kan en herkreëer het op een zodanige manier dat mensen er iets kunnen uithalen. Ik denk dat kunst dat altijd is geweest, reproduktie. Iemand zei ooit eens dat er niets origineel is, dat alles van een grote hulpbron komt. Ik geloof daar in, dus waar het op aankomt is hoe origineel je kan zijn met iets dat ergens anders vandaan komt. Dat is de grote vraag voor artiesten: het is niet wat je zegt, maar hoe je het zegt en doet.
K.: Ben je daarnaar op zoek in verschillende gebieden zoals toneel, film, muziek, hou je gewoonweg van het idee alles eens uit te proberen of zit er één bepaald thema of concept achter?
W.T.: Ik weet het niet, ik hou niet bepaald meer van het ene dan van het andere. Ik kan veel dingen doen, maar tegelijkertijd besef ik dat al die dingen juist hetzelfde zijn. Het zijn eigenlijk verschillende manieren om één ding te doen, omdat je telkens dezelfde boodschap hebt als artiest. Ik hou van dingen te doen volgens plan omdat het een veiliger gevoel geeft. Mijn leven is altijd zo geweest. Ik kon gemakkelijk overstappen van de ene vorm naar de andere. Ik tracht mezelf te exploiteren, uit te buiten, om het beste te geven. Als ik dat niet had, dus als ik iets niet goed zou willen doen, dan begon ik er nooit aan.
K.: Je hebt een theateropleiding gehad. Hoe ben je in de aktieve zijde van de muziek beland, het komponeren, schrijven van muziek, want dat is toch een totaal andere aanpak dan muziek gebruiken bij performances?
W.T.: Ik volgde studies in akteren omdat die richting alles omvatte, zelfs muziek. Wij moesten stukken schrijven voor de zanggroep van de school en die ook uitvoeren. De fundamentele beginselen van de muziek leerde ik toen ik 11 was. Ik bespeelde de viool. Ik ben, geloof ik, tot Händel geraakt, de Messias, maar ik speelde zoveel verkeerde noten dat ik ermee stopte. Het eerste jaar universiteit studeerde ik «design» en «acting», gewoonweg omdat ik niet kon kiezen welk van de twee ik het liefste deed. Ik was goed in het ontwerpen, maar de «beelden» die ik maakte, zegden niet veel. Ik heb mij daarop volop in het akteren gestort. Het liet me toe de geschiedenis van de wereld, de poëzie, de muziek, de dans, wetenschappen, metafysica te bestuderen. Onontbeerlijke kennis voor een auteur.
K.: Je ging op toernee met songs van Duke Ellington, je hebt een eenakter gedaan over het leven van Billie Holliday. Het lijkt alsof je andermans werk prefereert boven je eigen materiaal voor je tours?
W.T.: Wel, ik had toen nog niet genoeg eigen materiaal. Het was een manier om me te oefenen, maar het bezweerde me ook, dus het moest eruit. Ik koos dingen die ik graag zong. Bij Tuxedomoon kon ik niet genoeg zingen. Dat was mijn grootste klacht al die jaren. Ik wou ook songs zingen van de andere leden, maar dat was ongewoon, dat kon niet. Zelfs songs voor een ander groepslid schrijven gebeurde zeer zelden. Er bestond geen interesse voor.
K.: Op je LP staat een coverversie van Marianne Faithfull's Broken English, een plezier om te doen of trok die song je aan?
W.T.: Ik hou ervan. Ik vind een cover interessant op een LP. Het laat de voorkeur van de artiest zien en zijn interpretatie moet wel de moeite waard zijn om naar te luisteren. Ik koos een song die niemand durfde coveren. Ook paste ze in het **Theoretical Chinese**-concept. De LP start met het Big Brother-idee, iedereen is slaaf geworden, maar is nog steeds aan het dansen. Op het einde van de LP is er dan haar song, met de woorden *«what are we fighting for»*, wat ben ik hier aan het doen. Dat zegt in één zin waar de hele LP rond draait!

Interview: Grossey

Win je Home Computer

Gedurende 7 weken, iedere week 7 Home Computers Schneider te winnen !

Schneider

Fantastisch ! Nu maak je kans één van de gelukkige winnaars van zo'n geweldige HOME Computer te worden. Ontspannend maar ook leerrijk. Een vriend in huis die je niet meer zal kunnen missen.
Familie en vrienden zullen er gek op zijn. Doe nu mee en win !

Uittreksel reglement

Om deel te nemen volstaat het 7 HOME punten te verzamelen en te antwoorden op de twee eenvoudige vragen van het deelnemingsformulier (zoals hieronder).

HOME punten vind je op volgende Smiths-verpakkingen:

1 HOME-punt: Chipito 90 g, Mamamia's 55 g, Grills 60 g.
2 HOME-punten: Bacony 60 g, Ringlings 55 g, Krips 50 g, Funnies 60 g
3 HOME-punten: Samourai 40 g, Calile 70 g, Tuba's 55 g.

Smiths

Een geldig HOME-punt is. de versheidscode + het woord HOME, die je knipt uit de voorkant van hogergenoemde Smiths-verpakkingen.

De prijs omvat:
1 HOME Computer Schneider "CPC 464" met beeldscherm, 12 cassettes en een handleiding in het Nederlands of in het Frans.

De wedstrijd wordt afgesloten op volgende data maart, 4, 11, 18 en 25 april, 2 en 9 mei 1986, om 24 uur. Vanaf elke dinsdag na de afsluitingsdatum kan het juiste antwoord op de schiftingsvraag telefonisch bekomen worden op het nummer 02/216 71 92.

De winnaars zullen ten laatste dins-

Deze wedstrijd staat onder toezicht van gerechtsdeurwaarder Mr. Van Backlé.

Een uitgebreid wedstrijdreglement kan je bekomen door een aan jezelf geadresseerde en voldoende gefrankeerde omslag te zenden naar het adres vermeld in het deelnemingsfor-

DEELNEMINGSFORMULIER

Vul heel duidelijk uw antwoord in op dit formulier en zend het, samen met 7 HOME-punten, onder gesloten en voldoende gefrankeerde omslag naar:

Smiths Food Group N.V.
Wedstrijd HOME COMPUTER - Genèvestraat 10 bus 22 - 1140 Brussel

HOOFDVRAAG: De HOME Computer Schneider-aktie loopt over verschillende Smiths snacks. Geef het juiste aantal verschillende produkten: .....

SCHIFTINGSVRAAG: Hoeveel juiste antwoorden op de hoofdvraag zullen toekomen bij Smiths in de week waarin uw antwoord toekomt ? .....

Vul hieronder uw naam en adres DUIDELIJK IN BLOKLETTERS IN:

NAAM: ..... VOORNAAM ..... LEEFTIJD .....

STRAAT: ..... NR. .....

TON en TINNEKE

WALLI
BOM

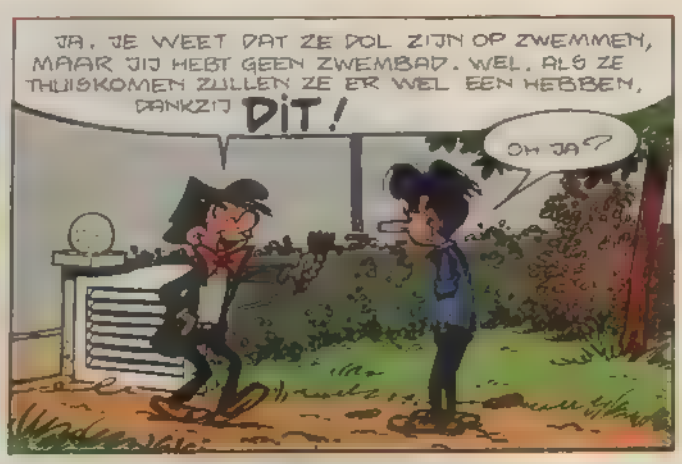

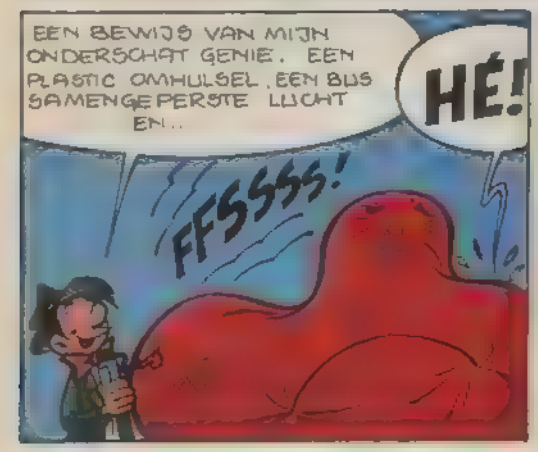

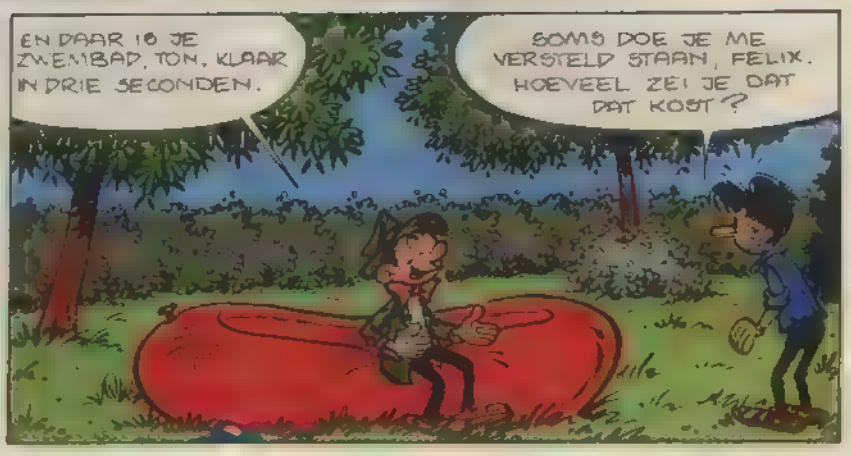

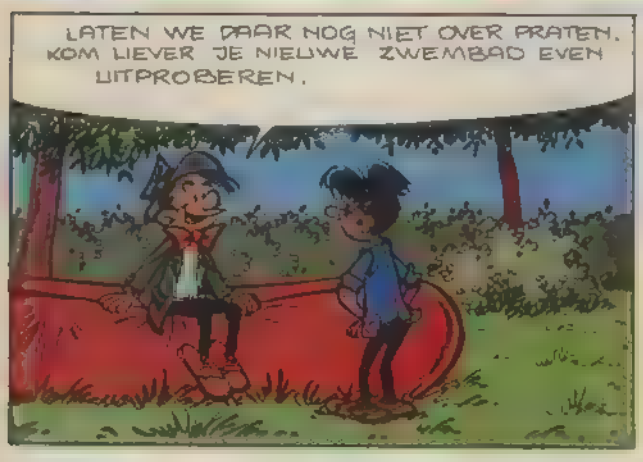

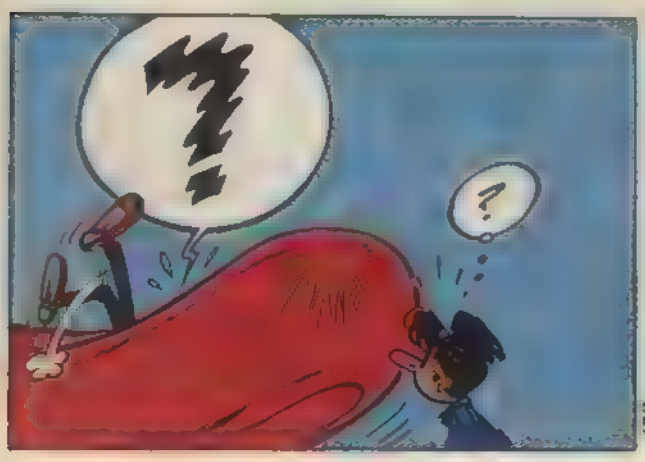

Sneeuw

SAMENVATTING: Sneeuw en de Hospitaalridders maken zich klaar om een groep plunderaars uit het Casino te verdrijven...

ALLE DUIVELS, DIE SNEERLAPPEN ZIJN MET ZOVEEL... KIJK, ZE KOMEN VAN ALLE KANTEN...

DIE HOORDEN... DIE ROTTENDE HOOFDEN DIE ZE BIJ ZICH DRAGEN!

JA JOCHIE! HUN JACHTTROFEEËN! DIE BARBAREN ZIJN GEZANTEN VAN DE DUIVEL... HOOR JE DE DUIVEL DAN NOOIT LACHEN?

JE BENT DRONKEN, ROLLIY!

TAK TAK TAK

DE LADDERS! SNEL!... ALLEMAAL NAAR DE MUREN!

Sneeuw

JA, WEN! GOOI DIE ELLENDELINGEN NAAR BENEDEN OF JE HANKEN ONS IN MOTEN!
ZE ZIJN MET TEVEEL... WE REDDEN HET NOOIT!

IK HOU ZE TEGEN... PAK JE GEWEER SNEEUW!

HET ZAL LUKKEN... WE ZULLEN ZE VERJAGEN!

DENK OM JE HOOFD DUIVELS!
NEE... ROLAN, JE BENT EEN DOELWIT VOOR HUN KOGELS!

TERUG NAAR DE DUIVEL, JULLIE!

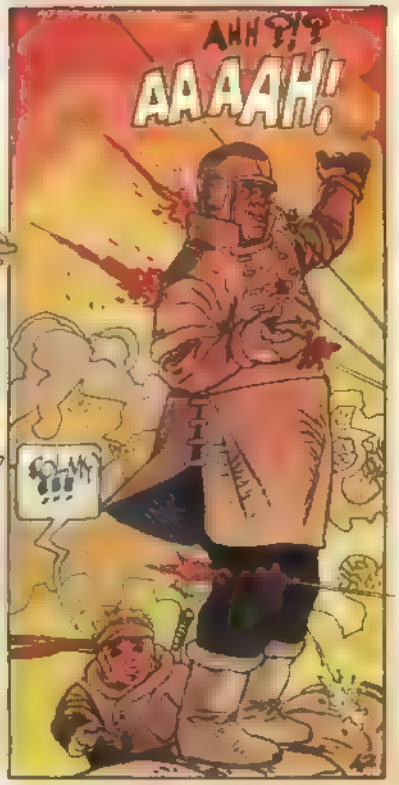
AHH?!?
AAAAH!
SOLAN!!!

JOCHIE ... BLIJF HIER NIET... JE... JE MOET ZE TERUGBRINGEN...
JH... HOOR... HOOR JE HEM NIET, ... JOCHIE ?
WAT, ROLMO ? WAT ?

... DE DUIVEL !... EN IK RUIK ZELFS ... ZIJN ADEM...

SNEEUW, KOM ME HELPEN ... IK ZIE ELNA NIET MEER... IK MOET HAAR VINDEN... JE HEBT ROLMO TOCH NIET ALLEEN GELATEN!
ROLMO IS NET GESNEUVELD.

HET LEEK WEL OF HIJ DE DOOD ZOCHT !
MISSCHIEN... KOM... WE HEBBEN ZE BIJNA TERUGGESLAGEN... DE PEST MOGE ZE ALLEMAAL VERSTIKKEN ALS ELNA...

DAAR! ELNA! IK KOM, HOU VOL!

ELNA!!
OOH... LEN... LENTON!!!

STERF, SMEERLAP! STERF STERF!

Sneeuw

TERUG-TREKKEN!

PAN PAN

TAKATAKATAAAA

ZE TREKKEN ZICH TERUG, NIETWAAR! WE... WE HEBBEN ZE VER-SLAGEN, LENTON!

JA... JA, ELNA. ZE GAAN WEG. HET HOSPITAAL IS GERED!

PRAAT NIET MEER... SPAAR JE KRACHTEN... WE ZULLEN JE VERZORGEN...

HET IS TE LAAT... EN DAT WEET JE...

...VAARWEL, BEHOED HET HOSPITAAL! LAAT HET NOOIT IN HANDEN VAN DE BARBAREN VALLEN... WANT DAN ZOU ER GEEN HOOP MEER BESTAAN IN DEZE WERELD...

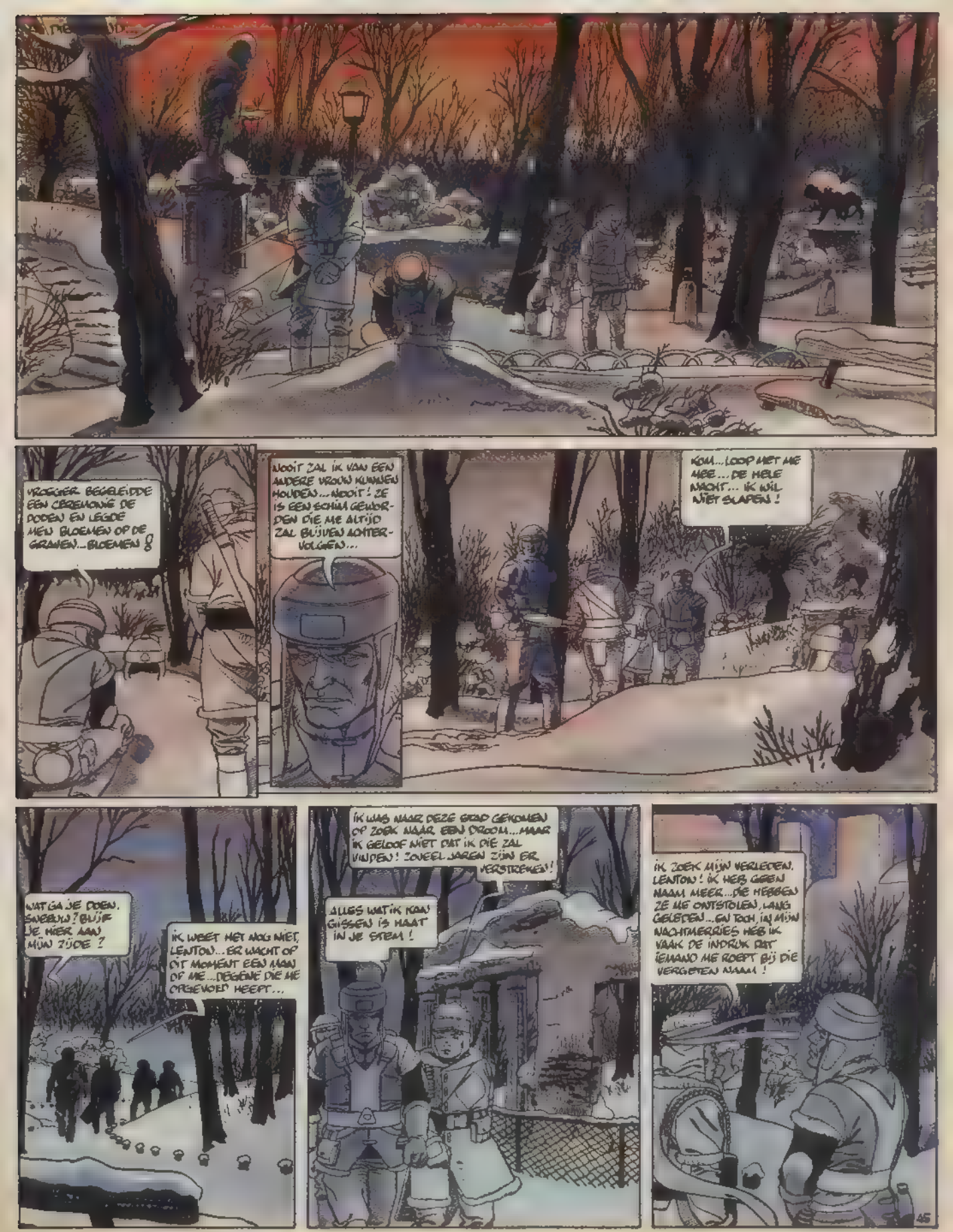
VROEGER BEGELEIDDE EEN CEREMONIE DE DODEN EN LEGDE MEN BLOEMEN OP DE GRAVEN... BLOEMEN
NOOIT ZAL IK VAN EEN ANDERE VROUW KUNNEN HOUDEN... NOOIT! ZE IS EEN SCHIM GEWORDEN DIE ME ALTIJD ZAL BLIJVEN ACHTERVOLGEN...
KOM... LOOP MET ME MEE... DE HELE NACHT... IK WIL NIET SLAPEN!
WAT GA JE DOEN, SNEEUW? BLIJF JE HIER AAN MIJN ZIJDE?
IK WEET HET NOG NIET, LENTON... ER WACHT OP DIT MOMENT EEN MAN OF ME... DEGENE DIE ME OPGEVOED HEEFT...
IK WAS NAAR DEZE STAD GEKOMEN OP ZOEK NAAR EEN DROOM... MAAR IK GELOOF NIET DAT IK DIE ZAL VINDEN! ZOVEEL JAREN ZIJN ER VERSTREKEN!
ALLES WAT IK KAN GISSEN IS HAAT IN JE STEM!
IK ZOEK MIJN VERLEDEN, LENTON! IK HEB GEEN NAAM MEER... DIE HEBBEN ZE ME ONTSTOLEN, LANG GELEDEN... EN TOCH, IN MIJN NACHTMERRIES HEB IK VAAK DE INDRUK DAT IEMAND ME ROEPT BIJ DIE VERGETEN NAAM!

Sneeuw

IK ZAL NOG BLIJVEN...
DAAR JE. UE ZULLEN SAMENWERKEN IK ZAL JE LEREN VAN DEZE STAD TE HOUDEN. ONDANKS DE SMAAK VAN DE DOOD DIE ZE HEEFT.

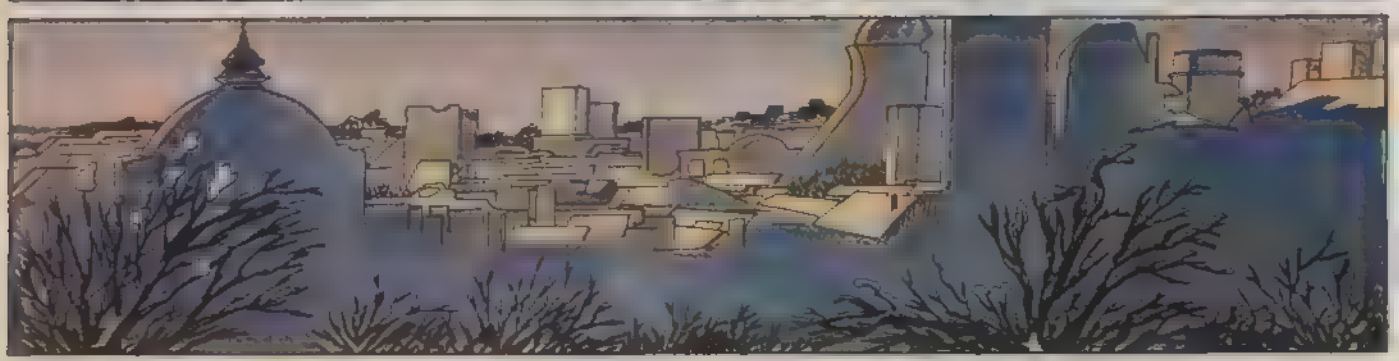

...EN DE NACHT VIEL. EEN NIEUWE NACHT VOL WOUWGEHUIL EN EENZAAMHEID... GEDULDIG WACHTTE EEN MAN...

NORTHMAN WACHTTE OP DE TERUGKEER VAN SNEEUW MAAR HIJ WIST DAT DE BESTEMMING VAN DE JONGEMAN VIA HEM ZOU LOPEN. MAAR SNEEUW MOEST NOG HET SPOOK VAN HET VERLETEN HEBBEN DE MOORDENAAR VAN ZIJN OUDERS... DE STAD ZOU HEM DIE OPLEVEREN... NORTHMAN HAD DE TIJD...

GEZEGENDE GEKKEN

PHILIPPE RICHELLE
DIDGÉ

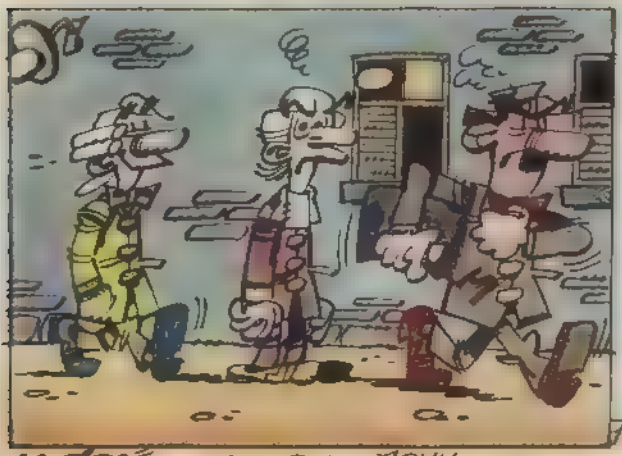

SC: DIDGÉ KLEUREN: JOHN — RICHELLE 85

DE WEGEN VAN HET AV

Mijn motor, een Trial 125, is al een paar weken vóór mijn eigen vertrek naar Guyana per vliegtuig verstuurd.
Zodra ik in Cayenne aankom haal ■ hem op, en als mijn zware uitrusting (een kilo of veertig) erop geladen is, blijft er nauwelijks nog zitruimte voor mezelf over.
Ik vertrek meteen richting west. Wat een plezier om lekker hard te rijden: het is of de vochtige hitte veel minder wordt.
Aan beide zijden van de weg bewonder ik de savanne met zijn hoge gras; soms steekt een **sarique** (buideldier) snel voor mijn wielen over, een **crotale** (ratelslang) heeft minder geluk en wordt verpletterd.
In Kourou, een moderne stad, staat het befaamde Ruimtecentrum waar de **Ariane**-raketten worden gelanceerd. De weg gaat verder, bezaaid met kuilen die elke chauffeur wel wakker houden; de regentijd is de schuldige aan de slechte toestand van de Route National nr. 1. Ik kan mijn lol op, want tijdens mijn verblijf zal het dagelijks gemiddeld zes tot zeven uur regenen. Ook de nachten zijn vochtig... Ik bereik het stadje Sinnamary, befaamd om zijn kunstnijverheid: de productie van bloemen van vogelveren en de bewerking van zeldzame en kostbare houtsoorten... Het ■ ook een culinair centrum van het land, en dat betekent een goede gelegenheid om een **anacondaragoût** of een **tapir-biefstuk** te proberen. Ik besluit een paar dagen in dit gebied te blijven en de wegen in de omgeving te nemen. Die staan volledig onder water en soms ben ik gedwongen mijn motor door plassen van vijftig centimeter te duwen. Als ik een kleine kaaiman zie zwemmen vraag ik me af of hij midden op de weg ligt of dat ik in het moeras terecht ben gekomen...
Ik bereik de kust, verwelkomd door een menigte zeevogels. Ik kan op mijn gemak de **dikogen** bewonderen, vreemde vissen die zich door de golven laten meeslepen en zo nu en dan een sprong boven het water maken.
Als de avond valt moet ik vluchten: de muskieten hebben een zwakke plek in mijn muskietennet ontdekt.
Als ik de weg naar Saint-Elie insla heb ik het gevoel of ik door Normandië trek, alleen zijn hier wat meer bananenpalmen. Verschillende hectaren bos zijn gekapt om plaats te nemen voor weidevelden waar onverschillige zeboes grazen, nauwelijks geïnteresseerd in de passerende motor. Soms moet ik scherp uitwijken om geen moeras-schildpadden te verpletteren.

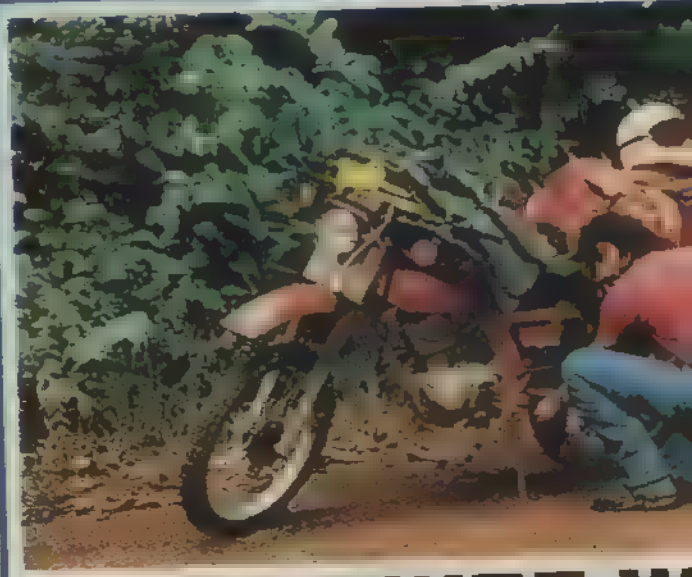

OP TWEE W
IN DE MOD

Een weg of een moeras?

Apen krijg ik echter absoluut niet te zien, want die nemen de benen zodra ze het geluid van mijn motor horen.
Niet bevreesd voor motordieven — en terecht — laat ik het monster regelmatig staan om een stuk het oerwoud in te trekken, gewapend met hakmes en geweer. Zo kan ik urenlang genieten van de betoverende en geheimzinnige sfeer van het regenwoud, waar de tijd lijkt te worden aangegeven door de kreten van de onvermoeibare **klokvogel.**

NTUUR

ELEN
DER

Op ... quaan.

Om de rivier de Mana over te steken moet ik wachten op de veerboot, die ieder uur komt, getrokken door een motorprauw. Ik bevind me in een stad met nauwe, zanderige straten; ik heb het gevoel of ik een oude Amerikaanse western zit... Als ik informeer meldt een creool me met een brede grijns dat de benzinepomp niet meer bestaat. Hij is zo vriendelijk me aan een paar liter te helpen en drukt me op het hart bijzonder voorzichtig te zijn, omdat de weg glad is in deze tijd van

het jaar. Ik rij dus niet te hard en neem de tijd om de enorme cactussen langs de weg te bewonderen. Zowaar is de zon een paar minuten gaan schijnen.

Volgens mijn kaart bevind ik me in het indianenreservaat, het gebied van de Galibis, een sympathiek vissersvolk. In het dorp eindigt de weg. Ik installeer daarom mijn hangmat onder het gasten-**carbet** en wacht de nacht af, waarin ik het onvergetelijke schouwspel meemaak van de reuzeschildpadden die hoog op het strand hun eiren komen leggen. Dan keer ik terug naar mijn hangmat. Het openen van de klamboe, het installeren, en het weer sluiten van de klamboe duren nauwelijks een minuut, maar dat is lang genoeg om honderden muskieten binnen te laten. 's Morgens, na een slapeloze nacht, lijkt mijn gezicht op dat van een verslagen bokser.

In beslag genomen door mijn ochtendzorgen merk ik pas laat dat het weer is gaan regenen; ik schiet uit een bocht en stort letterlijk in een ravijn van een tiental meter diepte. Voor ik besef wat er gebeurd is zit ik klem onder mijn motor temidden van dicht struikgewas en boven op een nest van reuze-mieren!

Het kost me de grootste moeite om vrij te komen, en nog meer om motor en materieel weer op de weg te krijgen. Gelukkig kwam ik met de schrik vrij: de Trial heeft maar weinig schade en ik heb niets gebroken. Maar ik zit wel onder de schrammen en blauwe plekken...

En daar gaan we weer. Op weg naar meer ongewild «stuntwerk» op de doorweekte bodem.

Mijn volgende weg is de **Route de l'Est,** die misschien eens zal aansluiten op de Braziliaanse wegen. Grote wegvlakken, gemaakt van **laterite** (rode klei) zijn ervoor over water aangevoerd, en een regiment legionnairs, speciaal met dat werk belast, moet elk jaar de schade van de hevige tropische stormen herstellen.

Ik sla de richting van Cacao in, een stad die bewoond wordt door de **Hmongs,** vluchtelingen uit Zuidoost-Azië die hun gewoonten en levenswijze (rijstbouw) hebben meegebracht. Helaas moet ik onherroepelijk stilhouden aan de oever van een rivier. De veerpont is de dag daarvoor meegenomen en ik kan er onmogelijk over, daar mijn motor niets vaneen amfibievoertuig heeft...

Ik trek daarom naar Régina, dat ik bereik na veertien maal in de modder te hebben vast-

Een keiharde ratelslang, die beter niet op de weg tussen ... nen gaan.

gezeten... Na twee dagen rust en motorreparatie vertrek ik naar de bergen van Roura. De weg is een ware modderpoel doorsneden met diepe karresporen. Ik kampeer een paar dagen bij een prachtige waterval. Ik slaag erin een **leguaan** te doden. Bereid met groene citroenen is dat een aangename afwisseling van het blikvoedsel.

Op de terugweg begeeft mijn motor het en de zeventien laatste kilometers leg ik duwend, in de regen en de nacht af...

In mijn hoofd dreunt een oud Guyanees liedje: **«Qui abu du bouillon d'aouara reviendra»** («Wie ooit palmzadensap heeft gedronken komt terug»). Voor mij staat één ding vast: met of zonder motor, ik kom terug... maar dan wel in het droge seizoen...

Christian PORTAL

Bij Saint-Laurent-du-Maroni, een bosnegerdorp.

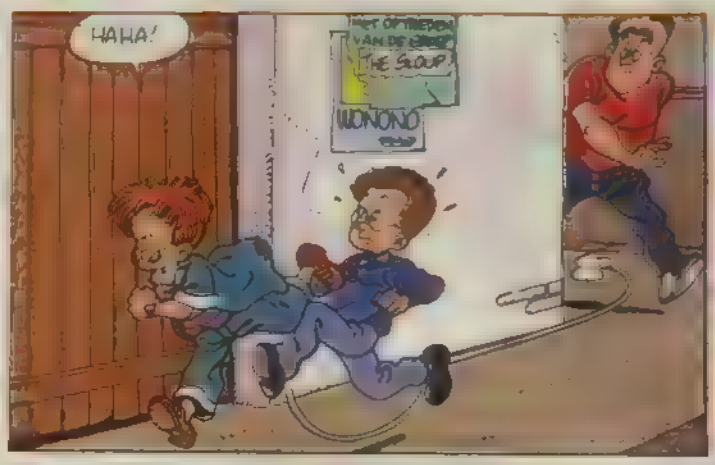

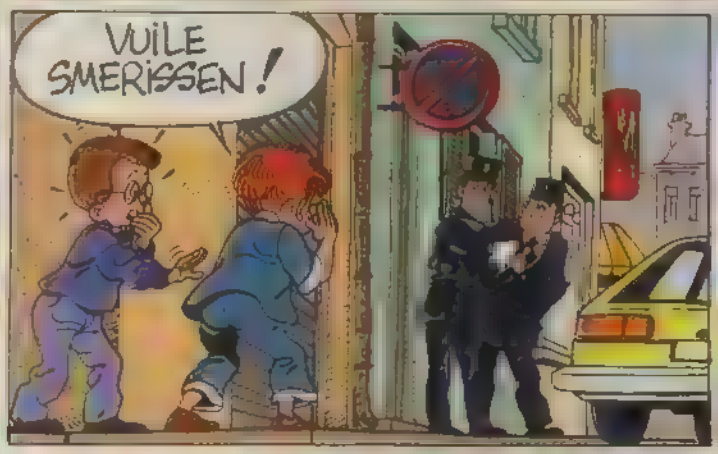

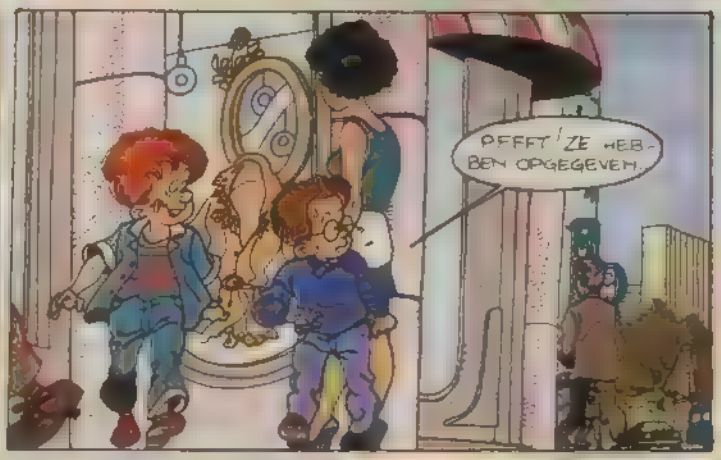

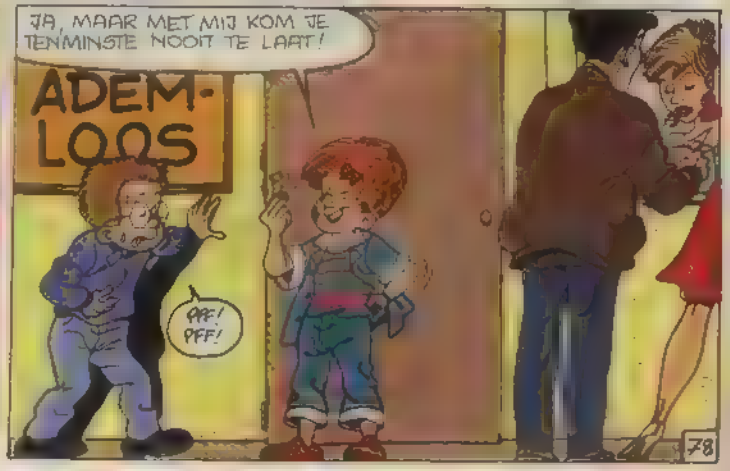

© Renaud + DIDGÉ

BUDDY LONGWAY

SAMENVATTING: Op het moment dat alles hopeloos lijkt komt Grijze Wolk Buddy ter hulp. De Sioux zijn van plan de blauwbloezen aan vallen...

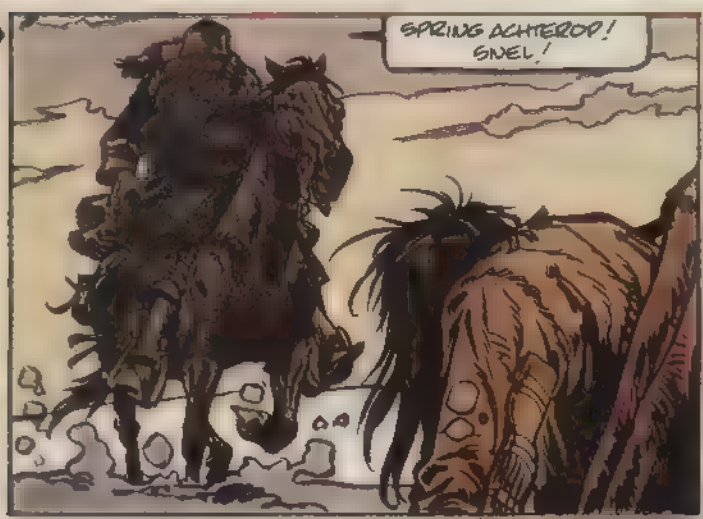
SPRING ACHTEROP! SNEL!

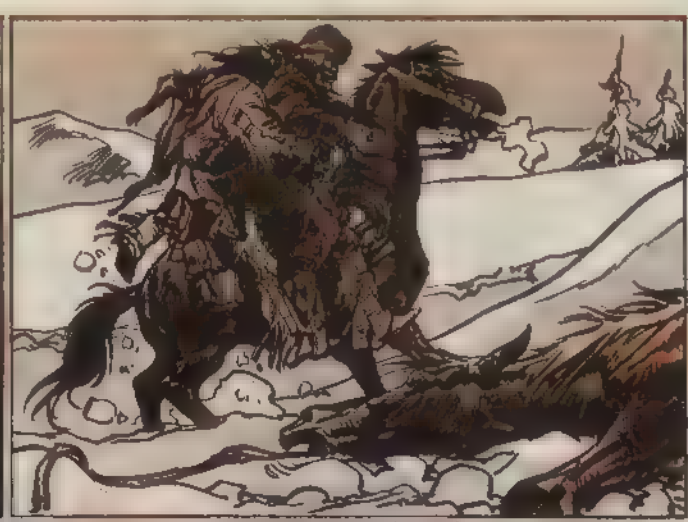

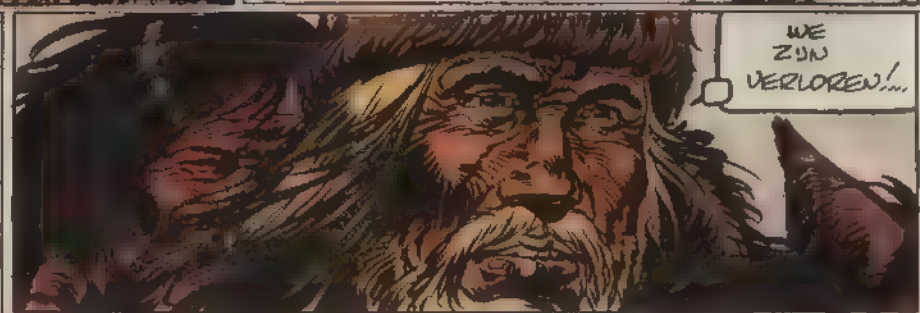
WE ZIJN VERLOREN!...

PAW

PAW PAW PAW PAW
HET KAMP WORDT AANGE-VALLEN! RECHTSOMKEER!

AVONTUUR EN WIJDE VERTEN...
"DE ZWARTROK"
MIJN NIEUWSTE ALBUM
GERED! ZE VERTREKKEN! HET GEVECHT IS BEGONNEN!
GRIJZE WOLK!
HIJ WAS IN DE RUG GERAAKT. DE WONDE WAS NIET BIJZONDER ERNSTIG, MAAR HIJ KON NIET MEER RECHTOP ZITTEN. IK VERZORGDE HEM ZO GOED ALS IK KON. IK GROEF EEN GAT IN DE SNEEUW OM HEM DAAR IN TE LEGGEN ...
MET DIE JAS HAAL JE HET WEL, GRIJZE WOLK.
B...BUDDY...
BUDDY G... GEELHAAR, IK... IK WIL JE...
SPAAR JE KRACHTEN, GRIJZE WOLK, JE ZAL ZE NODIG HEBBEN! IK KOM TERUG. MOED!
CHINOOK ...EN...EN KATHLEEN... GRIJZE WOLK WEET WAAR ZE ZIJN...
IK GING KIJKEN HOE HET GEVECHT VERLIEP... ALS IK DACHT AAN HET KANON HUIVERDE IK...
PAW PAW PAW

DOMMEL

DUPA

DOMMEL BAKT ZE BRUIN IN AL ZIJN ALBUMS, MAAR VOORAL IN ZIJN NIEUWSTE!

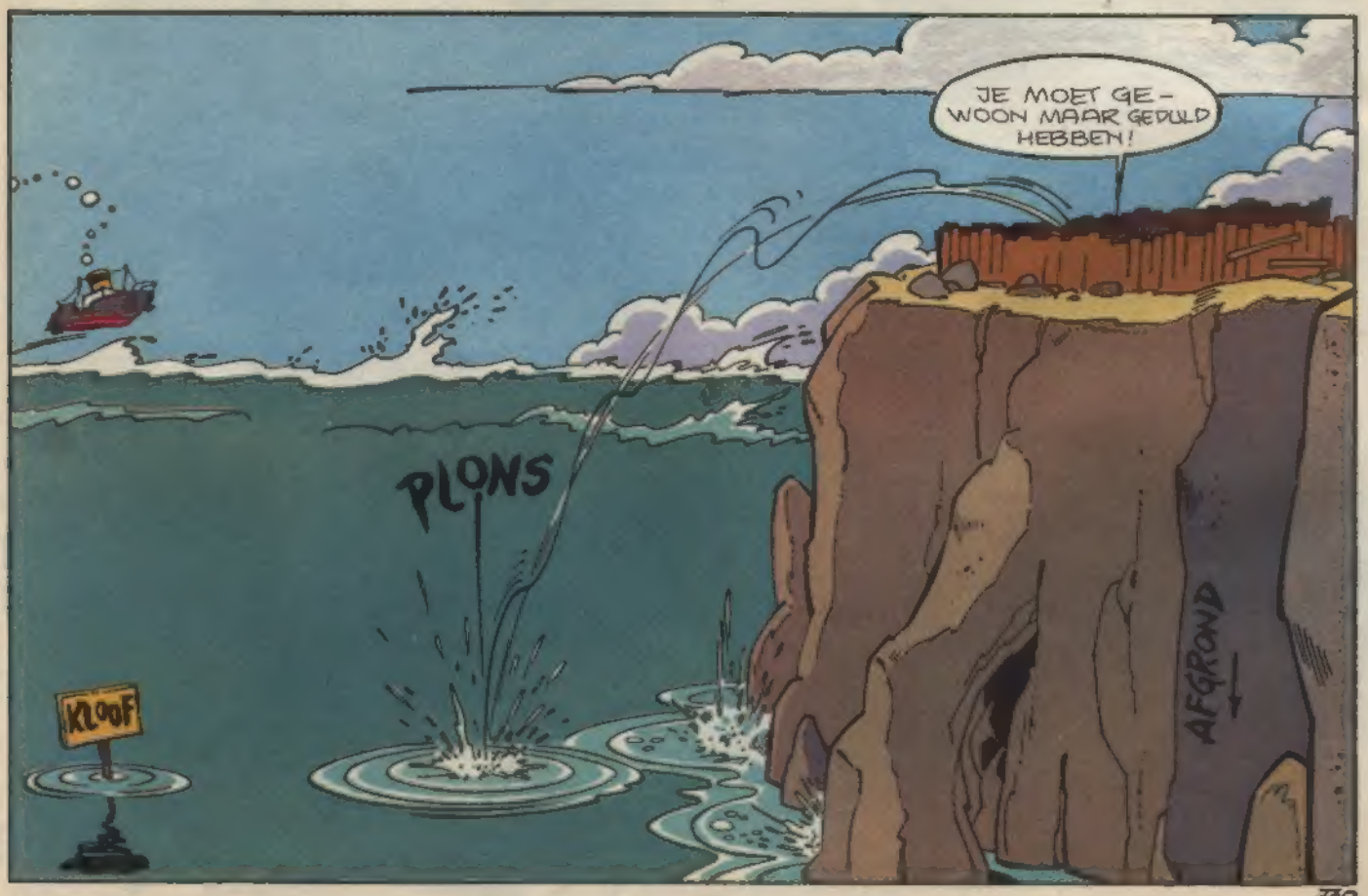

AVONTUURLIJKE BESTEMMINGEN

vaanserail. Je slaapt er in een groot vertrek, op een matje. Alles is hier nog authentiek!
PRAKTISCH: Neem contact op met de ambassade van Noord-Yemen.

Voor gespierde pelgrims

In Israël, dat nieuwe, oude land, willen de kinderen van Abraham eens breken met de oude clichés. Israël wordt een sportland. Maar niet zomaar elke sport, en ook niet zomaar ergens: zo trainen in de woestijn van Judea, boven de Dode Zee in de kibboetzim van Mitzeph Shalem echte professionele gidsen belangstellenden voor de ontdekking van de fabelachtigste landschappen. Ze heten Massada, de vesting van Herodes, Kouram, de grot van de Dode Zee-rollen, of Berg Sodom. Trektochten waarop je wordt ingewijd in de heel bijzondere natuur van dit deel van de wereld, tochten op de rug van kamelen maar ook per terreinwagen over de moeilijke, rotsachtige wegen boven soms duizelingwekkende afgronden. En ook afdalingen en beklimmingen: een inleiding tot bergbeklimmen, onder leiding van deskundige leraren. Een verblijf in een Bedoeinenkamp. Traditionele maaltijd met pita en geroosterd lam aan het spit. Met gezang van de nomaden, die hun oude klaagzangen laten horen, begeleid door merkwaardige snaarinstrumenten. Overnachting in een tent of, als je dat wilt, onder de indrukwekkende sterrenhemel boven de woestijn van Judea. Avontuur alom!
PRAKTISCH: Informatie bij het Israëlisch Verkeersbureau of de Israëlische luchtvaartmaatschappij El Al.

Ver van wolkenkrabbers en «fast food»

Ga mee op avontuur naar een Amerika in de natuur. In de staat Utah. Daar vind je een van de mooiste stukjes natuur die je ooit hebt gezien, met Bryce Canyon, Zion Canyon, het Lake Powell, Capitol Reef National Park, Monument Valley en vooral Arches Park.
Arches National Park (29.700 hectare) is pas sinds 1971 voor het publiek geopend. Hier bevindt zich een van de meest fantastische concentraties van natuurlijke structuren die doen denken aan menselijke bouwwerken op enorme schaal. Het is je reinste museum van de natuur. In de rode rots zijn in de loop der eeuwen bruggen, vensters, naalden en duizelingwekkende torens uitgesleten. Meer dan 90 reuzebogen! In 150 miljoen jaar zijn die rotsen vervormd door waterlopen, wind, regen, vorst en zon. Er heerst een hard klimaat in dit gebied. In de zomer bereikt de temperatuur soms de 46° C, en in maart kan het sneeuwen. Een gids verzekerde ons: «In de zomer is het zo heet dat ik iedereen die Arches Park wil bezoeken aanraad om genoeg water mee te nemen. Het is niet voor niets dat dit gevaarlijke gebied «Tuin van de Duivel» wordt genoemd. Bovendien mag je nooit alleen een tocht of beklimming beginnen. Elk jaar weer slaan onvoorzichtigen de raad van de beroepsmensen in de wind. Drie jaar geleden nog verdwaalde er een jonge Duitser. Tientallen mensen en een helikopter werden uitgestuurd om hem te zoeken... en ze vonden hem halfdood. Voorzichtig dus! Maar toch goede reis. Dit is een van de mooiste gebieden ter wereld... profiteer ervan.»
Ideaal voor wandelaars, fotografen, milieuliefhebbers... weinig bezoekers dus ruimte genoeg!
PRAKTISCH: Informatie bij de Culturele Dienst van de Ambassade van de Verenigde Staten, of het kantoor van een luchtvaartmaatschappij die op de Verenigde Staten vliegt (TWA, PanAm, Sabena, KLM, enz.)

Samenstelling Yves en Monique DUVAL

ISSN 0023 - 5024

Het weekblad Kuifje moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag niet in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toestemming heeft verleend. Tekeningen en manuskripten — niet door ons gevraagd — worden niet teruggezonden.

DE LOMBARD UITGAVEN
P.-H- Spaaklaan 1-11, 1070 Brussel — Prk. 000-0190916-20
Uitgever: Raymond LEBLANC, Is. Gerardlaan 9 - 1160 Brussel
Directeur: Guy LEBLANC
Redactie: J.-L. VERNAL, M. VAN OPPEN
Fotogravure: DE SCHUTTER N.V.
Offsetdruk: DE BIEVRE, p.v.b.a. - Brasschaat

Advertenties voor België: Tel.: 02/522.56.00

ABONNEMENT	BELGIË	BUITENLAND	
Geldt niet voor Nederland		+ verzending	TOTAAL
3 maanden (+ extra-nummer)	600 BF	—	—
6 maanden (+ 2 extra-nummers)	1.180 BF	645 BF	1.825 BF
1 jaar (+ 4 GRATIS extra-nummers)	2.150 BF	1.290 BF	3.440 BF
2 jaar (+ 8 GRATIS extra-nummers)	4.250 BF	2.580 BF	6.830 BF

KUIFJE-NEDERLAND
Lombard Uitgaven Nederland B.V.
Postbus 341, 2100 AH Heemstede
Telefoon 023 - 290190 / 290192
ABONNEMENTSOPGAVE/KLACHTEN
P.V.O.-abonnementen service
Postbus 77, 5126 ZH Gilze Telefoon 01615-5920 / tst. 218
Abonnementsprijs: 1/2 jaar: fl. 58.50
1 jaar: fl. 117
Adreswijziging: 4 weken van te voren **schriftelijke** opgave via wikkel rond KUIFJE
Annuleringen: opzegging **4 weken** vóór het einde van de abonnementstermijn **schriftelijk** opgeven
ADVERTENTIES
Special Media b.v.
Postbus 3300, 1001 CA Amsterdam
Telefoon: 020-222 366

VOLGENDE WEEK

de terugkeer van
BOB MORANE
en
BILL BALLANTINE
door Vernes en Coria
een nieuwe film van Sidney Pollack
«OUT OF AFRICA»
met Meryl Streep en Robert Redford
een extra lang verhaal van
Pires en Dufaux
«Het spel van de prediker»

EEN KNIPOOGJE
van ernst

WE NOEMEN ZE: HARRY, JOHN, JOE, MIKE, DAVID, ALEC, PAUL, EDDY, MICHAEL, PHIL...

ERNST 86